

LOUŇOVICKÝ zpravodaj

1/2021

Vydává obec Louňovice • duben 2021

SLOVO ÚVODEM

Vážení spoluobčané, milí Louňováci!

Covidová situace se – věřme – pozvolna lepší a nezbyvá než doufat, že s teplým počasím a čím dál rychlejším očkovaním se dostaneme do stavu, který se bude alespoň podobat tomu, co jsme znali dřív.

Ne všechny problémy covid ovšem zastiňuje. Mezi takové „stálice“ patří situace kolem umístění dětí do první třídy základní školy. Jak se dočtete ve Zpravodaji, posledním a jediným řešením, než vznikne škola LOŠBATES, se ukázalo najít našim prvňáčkům nové působiště, což se nakonec podařilo ve Stříbrné Skalici.

S novým rokem se vyostřil také problém svozu odpadu, který v různých podobách řešíme již řadu let. Důsledkem je velké zdražení, kterému nebylo možné se vyhnout a které v různé míře postihlo většinu obcí v Česku. Proč tomu tak je, jak je cena vypočítaná a co všechno se do ní promítá, uvádíme v podrobném článku.

Zdá se, že dobrých zpráv je v současnosti pomálu. Snad tomu tak i je, ale o to víc si jich musíme vážit a čerpat z nich sílu. Pořád nám říkají, ať ještě vydržíme týden, dva, měsíc, dva... a konec nevidět. Prožíváme jakési bezčasé nekonečno. Nepropadejme ale beznaději, protože to bude opravdu jen na nás, na naši sebedisciplíně, ohleduplnosti a empatii.

Jsou před námi Velikonoce. Ať už je chápeme jako křesťanské svátky vzkříšení, či jako oslavu jara a nového života, ať jsou pro nás nadějí a příležitostí k relaxaci.

Přeji Vám mnoho sil, optimismu a zejména hodně zdraví!

Josef Řehák – Váš starosta

Foto: Ilona Malinová

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

**Připomínáme, že v tomto období probíhají
SAMOODEČTY
domovních vodoměrů u trvale obydlených domů.
Prosíme všechny spoluobčany, kteří dosud aktuální
stav vodoměru nenahlásili, ať tak učiní
neprodleně a nejlépe elektronicky.**

Nadále platí, že odečty budou prováděny 3x v každém kalendářním roce. Vždy na jaře k 31. březnu a na podzim k 30. listopadu u trvale obydlených domů formou samoodečtů a v letních měsících u všech objektů v obci, tedy i u chat, pověřeným pracovníkem obce osobně.

**Upozorňujeme, že poplatek za psa ve výši 200 Kč
za každého psa je splatný do 31. 3. 2021.
Poplatek lze jednoduše hradit přes Platební portál (viz. článek na vedlejší stránce).**

SČÍTÁNÍ LIDU, DOMŮ A BYTŮ 2021

Sčítání lidu 2021 bude online, jaké jsou pokuty za nevyplnění?

Již od roku 1921 probíhá v naší republice sčítání lidu, v samostatné historii České republiky ale letos proběhne teprve potřetí. Lidé s trvalým pobytem v ČR budou moci vyplnit sčítací arch buď v online verzi, nebo v papírové podobě (listinné sčítání). Online sčítání proběhne od 27. 3. do 9. 4. na stránkách www.scitani.cz. Ti, kdo nevyplní online formulář, musí vyplnit formulář v papírové podobě a odevzdat do 11. 5. buď sčítacímu komisaři, nebo ho jen hodit do poštovní schránky.

Účast při sčítání lidu je povinná a při nedodržení hrozí pokuta ve výši 10 000 Kč. Oproti sčítání z roku 2011 výrazně ubude kladených otázek, na které budou čeští obyvatelé odpovídat. Samotné vyplnění formuláře vám zabere zhruba 15 minut.

Co je sčítání lidu, domů a bytů?

Sčítání lidu se dá vyjádřit jako soupis obyvatelstva, při kterém statistici zjišťují základní údaje o lidech žijících na území státu. V České republice se koná jednou za deset let a jeho cílem je získání přesných a aktuálních dat, která slouží k efektivnějšímu plánování mnoha aspektů veřejného života včetně vzdělávání, zdravotní a sociální péče či integrovaného záchranného systému.

Nejstarší sčítání lidu je známo z dob Babylonské říše, kdy se kromě lidí počítal i dobytek a některé suroviny. K prvnímu modernímu sčítání lidu došlo ještě za Rakouska-Uherska v roce 1869. Tehdy se stanovilo, že se sčítání bude opakovat jednou za 10 let. Mezi obyvateli se zjišťovaly informace o státní příslušnosti, rodinném stavu a náboženském vyznání.

Zdroj: www.rexter.cz

PLATEBNÍ PORTÁL STŘEDOČESKÉHO KRAJE

Zapomeňte na složenky a hotovostní platby. Nyní můžete zaplatit své obci pohodlně, bezpečně a bezhotovostně, třeba platební kartou. Z pohodlí vašeho domova.

Jako jedni z prvních jsme se přidali (obec Louňovice) k využívání Platebního portálu Středočeského kraje. V době covidové nám to přišlo jako dar z nebes. Přes Platební portál lze v současnosti hradit svoz komunálního odpadu u rodinných domů i rekreačních objektů, vodné a stočné, poplatek za psa a poplatek za využívání veřejného prostranství.

Na webové stránce www.platby-sc.cz si jednoduše vyberete obec (Louňovice), službu(y), za kterou chcete uhradit poplatek a např. pomocí kreditní karty zaplatíte. Poplatky lze v portálu nakumulovat a uhradit naráz. Největší předností pak je asi to, že nemusíte osobně na Obecní úřad Louňovice, kde se často zejména začátkem roku tvořily až fronty. Nemusíte řešit, zda stihnete úřad otevřený, nebo že budete muset přijet jindy. Navíc je v současnosti díky koronavirové pandemii žádoucí omezit osobní styky na minimum, čemuž do značné míry napomáhá právě zmíněný Platební portál.

Platební portál
Středočeského kraje

Platební portál umožňuje občanům Středočeského kraje, či těm, kteří využívají služeb v kraji, snadno a jednoduše zaplatit za poplatky a služby, aniž by museli opustit pohodlí svého domova. Občané tak snadno dohledají zapojené organizace dle obce, v níž sídlí, a podobně jako v jakémkoliv e-shopu jednoduše vyberou produkt a jeho variantu. Bez nutnosti registrace pak doplní požadované informace a zvolí vyhovující platební metodu, ať už se jedná o platbu kartou, převodem na účet či prostřednictvím QR kódu.

VYBERTE OBEC	ZVOLTE ORGANIZACI	VYBERTE SLUŽBU	ZAPLAŤTE ONLINE

CO PŘES NÁS ZAPLATÍTE ?

SPORTOVNÍ KROUŽKY	POPLATKY ZA ODPADKY	POPLATKY ZA PSY	ŠKOLNÉ A ŠKOLKOVNÉ	ŠKOLNÍ JÍDELNA	A MNOHEM VÍCE

<https://platby-sc.cz/>

Myslíme, že jsme se na OÚ velmi rychle přizpůsobili, známky za úhrady popelnic, pytlíky na sběr psích exkrementů a vše další, co jsme byli zvyklí dávat proti úhradě našim občanům do ruky, úspěšně distribuujeme do poštovních schránek. Platební portál Středočeského kraje je velmi jednoduchý, pro uživatele přátelský a velmi efektivní. Pokud byste měli přeci jen nějaký dotaz ohledně jeho fungování, rádi vám ho na OÚ zodpovíme. Platba přes něj je bezpečná, a nemusíte se tedy bát, že by k nám nedorazila. Jsme velmi potěšeni, že se již celá řada Louňováků uchýlila k platbám přes tento portál, a předem děkujeme, že ho budete využívat dále co nejvíce.

OÚ Louňovice

Zápis z jednání zastupitelů OBCE LOUŇOVICE

od 14. 10. 2020 do 15. 03. 2021

Zastupitelé odsouhlasili:

- Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2020, kterou se stanoví poplatek za komunální odpad na území obce Louňovice.
- Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2021, kterou se mění obecně závazná vyhláška č. 1/2020, kterou se stanoví poplatek za komunální odpad na území obce Louňovice (formální oprava textové části).
- Prodloužení nájmu v bytech II., V., VI., VII. v budově mateřské školy na období 01. 01. 2021 - 31. 12. 2021. Prodloužení bude řešeno novými nájemními smlouvami.
- Pronájem bytu č. IV pro nového nájemce na období do 31. 12. 2021.
- Dodatek č. 1 k Nájemní smlouvě uzavřené mezi obcí Louňovice a stávajícím nájemcem – nájem č.p. 1 (obchod).
- Cenu vodného a stočného pro rok 2021. Vodné bude ve výši 47,62 Kč bez DPH, 52,38 Kč s DPH, stočné ve výši 33,97 Kč bez DPH, 37,37 Kč s DPH. (cena je ve stejné výši jako v roce 2020).
- Cenu vody předané a převzaté pro rok 2021. Voda předaná bude ve výši 40,23 Kč bez DPH, 44,25 Kč s DPH, voda převzatá ve výši 25,83 Kč bez DPH, 28,41 Kč s DPH (cena je ve stejné výši jako v roce 2020).
- Rozpočtové opatření č. 11/2020, 12/2020.
- Rozpočet obce Louňovice na rok 2021 v paragrafovém členění. Rozpočet je koncipován jako schodkový, příjmy 25.355.896 Kč, výdaje 27.196.813 Kč s tím, že schodek ve výši 1.840.917 Kč bude kryt úsporou z let minulých.
- Inventarizaci majetku obce za rok 2020.
- Spuštění platebního portálu Středočeského kraje pro obec Louňovice. Tento portál bude určen pro úhrady všech poplatků v obci a jeho zavedení usnadní úhrady poplatků.
- Uzavření Dodatku č. 1 ke Smlouvě o dílo č. 1/2019 „Zvýšení bezpečnosti chodců podél silnice I/2 a silnice III/10172 v obci Louňovice“. Firma Sella&Agreta vypracovala dokumentaci pro stavební povolení, ale nepodařilo se zajistit souhlasy všech vlastníků dotčených pozemků, a proto nemůže být pokračováno v řízení s dotčenými orgány.
- Zadání výběrového řízení na dodavatele na akci „Revitalizace potoka – Jevanský potok“. Organizací výběrového řízení bude pověřena firma LKA.
- Podání žádosti o dotaci obcí Louňovice na projekt s názvem „Rekonstrukce místních komunikací“ (podprogram MMR ČR Podpora obnovy a rozvoje venkova). Administrací bude pověřena firma LKA, s.r.o.
- Uzavření Dodatku č. 2 ke Smlouvě o poskytování služeb v oblasti nakládání s odpady mezi obcí Louňovice a FCC Česká republika a.s. s účinností od 01. 02. 2021. Jedná se o prodloužení smlouvy.
- Prohlášení stavebníka č. 4/2020 (pro stavbu „Zvýšení bezpečnosti chodců podél silnice I/2 a III/101732 v obci Louňovice“), uzavřené mezi obcí Louňovice a Ředitelstvím silnic a dálnic ČR a pověřují starostu jeho podpisem.
- Uzavření Dodatku č. 2 ke Smlouvě o dílo č. 1/2019 „Projektová dokumentace, inženýrská činnost a autorský dozor (pro akci: Zvýšení bezpečnosti chodců podél silnice I/2 a silnice III/10172 v obci Louňovice“), mezi firmou Sella&Agreta a obcí Louňovice. Předmětem dodatku je rozdělení akce do dvou etap z důvodu nedořešených vlastnických vztahů.
- Uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene č. IV-12-6023628 mezi ČEZ Distribuce a.s. a obcí Louňovice na uložení kabelového vedení NN v pozemku p.č. 88/1.
- Záměr uzavření Dodatku č. 1 Nájemní smlouvy mezi obcí Louňovice a CETIN a.s. (pronájem vodojemu – navýšení nájemného, prodloužení doby nájmu).
- Uzavření Smlouvy o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene č. IV-12-6026331/VB1 mezi ČEZ Distribuce a.s. a obcí Louňovice na uložení kabelového vedení NN v pozemcích p.č. 171/4 a 171/32.
- Uzavření Smlouvy o zřízení věcného břemene č. IV-12-6023628 mezi ČEZ Distribuce a.s. a obcí Louňovice na uložení kabelového vedení NN v pozemku p.č. 88/1.
- Uzavření Smlouvy o smlouvě budoucí na zřízení služebnosti na uložení komunikačního vedení mezi CETIN a.s. a obcí Louňovice v pozemcích p.č. 218/14 a 218/86.
- Uzavření kupní smlouvy na prodej pozemku st.p.č. 805/3 o výměře 1 m².
- Uzavření směnné smlouvy na směnu pozemků díl „a“ z pozemku p.č. 159 a pozemku p.č. 157/10, odděleného z pozemku p.č. 157/8.
- Uzavření kupní smlouvy na pozemek p.č. 181/142 - koupě pozemku do majetku obce za účelem rozšíření komunikace.

- Uzavření Smlouvy o ukládce biologicky rozložitelného odpadu mezi obcí Louňovice a Amarinstalace s.r.o. (nový provozovatel kompostárny ve Struhařově).
- Dohodu o vytvoření společného školského obvodu spádové základní školy s obcí Stříbrná Skalice.
- Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2021, kterou se stanoví část společného školského obvodu základní školy.

Zastupitelé projednali:

- Zastupitelé odmítli prodej pozemku st.p.č. 452, který je součástí pozemku p.č. 110/17.
- Zastupitelé se zabývali zvýšeným výskytem problematického parkování v obci. Problematika bude konzultována s příslušnými odbornými orgány. Budou shromažďovány podklady k řešení.
- Stížnost Pavla Moravce na vzniklou škodu obci a žádost o náhradu této škody v souvislosti s investičními příspěvky obce Louňovice do rozšíření kapacity Základní školy Mukařov.
- Petici obyvatel proti Obecně závazné vyhlášce č. 1/2020 (Obecně závazná vyhláška č. 1/2020, kterou se stanoví poplatek za komunální odpad na území obce Louňovice).

Zastupitelé vzali na vědomí:

- Rozpočtové opatření č. 10/2020.
- Rozpočtové opatření č. 1/2021.
- Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce Louňovice za rok 2020 provedenou odborem interního auditu a kontroly Krajského úřadu Středočeského kraje s tím, že nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

Zastupitelé informují:

- Obec obdržela vyznění z Ministerstva vnitra ČR, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly ze dne 23. 02. 2021 o výsledku kontroly zákonnosti Obecně závazné vyhlášky č. 1/2020 ve znění Obecně závazné vyhlášky č. 1/2021. Ministerstvo vnitra posoudilo zákonnost Obecně závazné vyhlášky a neshledalo ji v rozporu se zákonem. S ohledem na skutečnost, že ministerstvo obdrželo podnět na nezákonnost výše uvedené vyhlášky, tak nad rámec abstraktní kontroly zákonnosti věnovalo zvýšenou pozornost zejména té části vyhlášky, která stanovuje výši poplatku. Ministerstvo vnitra dospělo k závěru, že ze strany obce Louňovice nebyla překročena maximální výše poplatku ve smyslu ustanovení § 17 odst. 5 zákona o odpadech.

Starosta informoval:

LOŠBATES, DSO

- Proběhly kontrolní dny, projektové práce pokračují. Připravuje se výběrové řízení na dodavatele projektové dokumentace interiérů školy.
- Starosta informoval o dopisu z MŠMT z 28. 01. 2021, ve kterém je uvedeno, že projektový záměr výstavby Nové svazkové základní školy bude navržen k realizaci v rámci programu 133 340 Podpora rozvoje infrastruktury základního vzdělávání zřizovaného obcemi a dobrovolnými svazky obcí.
- Zastupitelé obce Louňovice souhlasí s podáním žádosti o dotaci na stavbu Nové svazkové základní školy LOŠBATES z dotačního programu MŠMT. Zpracováním žádosti o dotaci bude pověřena firma LKA.
- Zastupitelé souhlasí s podáním žádosti o dotaci z Programu 2020 pro poskytování dotací z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského Fondu podpory včasné přípravy projektů EU 2011+ a NIP prostřednictvím dobrovolného svazku obcí. Předmět žádosti o dotaci – projektová dokumentace „Nová svazková základní škola LOŠBATES“.
- Zastupitelé souhlasí s Prohlášením stavebníka č. 3/2020 (pro stavbu „Nová základní svazková škola LOŠBATES“, SO – Stavba IV. – úprava silnice I/2, ul. Kutnohorská), uzavřeným mezi LOŠBATES, DSO a Ředitelstvím silnic a dálnic ČR a pověřují předsedu svazku jeho podpisem.
- Obec Louňovice jako vlastník pozemku p.č. 171/4 a p.č. 171/30 v k.ú. Louňovice vydává v souvislosti s výstavbou Nové svazkové základní školy LOŠBATES prohlášení o ukončení využití těchto pozemků pro účel – dětské hřiště a víceúčelové sportovní hřiště.
- Zastupitelé odsouhlasili uzavření Smlouvy o zajištění přeložky plynárenského zařízení č. 4000236023 mezi LOŠBATES, DSO a GasNet, s.r.o.
- Zastupitelé vzali na vědomí Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření LOŠBATES, DSO za rok 2020, provedenou odborem interního auditu a kontroly Krajského úřadu Středočeského kraje s tím, že nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

OMLUVA ZA CHYBU

V závěrečném účtu obce Louňovice za rok 2019, který byl uveřejněn ve druhém čísle Louňovického zpravodaje v listopadu 2020, jsme nedopatřením uvedli špatný zůstatek na běžném účtu v KB. Namísto částky 6 648 110,04 Kč byla uvedena částka 648 110,04 Kč. Celkový zůstatek zůstal nezměněn, přesto se za tuto chybu omlouváme.

Za redakční radu Martina Malinová

SCHVÁLENÝ ROZPOČET NA ROK 2021

OBEC LOUŇOVICE

IČO: 00240435

§	Položka	Příjmy	Částka v Kč
	1111	Daň z příjmu fyz.os. - záv.činn.	3 300 000,00
	1112	Daň z příjmu fyz.os. - OSVČ	50 000,00
	1113	Daň z příjmu fyz.os. - kapit.výnosy	300 000,00
	1121	Daň z příjmu -práv.osoby	2 500 000,00
	1122	Daň z příjmů PO za obce	300 000,00
	1211	DPH	6 800 000,00
	1340	Poplatek odpad	2 700 000,00
	1341	Poplatek psi	60 000,00
	1343	Popl. za užívání veř. prostr.	1 000,00
	1345	Popl. z ubytovací kapacity	1 000,00
	1361	Správní poplatky	25 000,00
	1381	Odvod z loterií (od 1.1.2017)	90 000,00
	1511	Daň z nemovitosti	1 100 000,00
	4112	Globální dotace (krajský úřad)	263 400,00
3314		Knihovnické činnosti	7 000,00
3612		Bytové hospodářství	555 996,00
3613		Nebytové hospodářství	450 000,00
3632		Pohřebnictví	10 000,00
3636		Územní rozvoj	200 000,00
3639		Územní rozvoj (věcná břemena)	10 000,00
3724		Zneškodňování nebezpečných odpadů	10 000,00
3725		Zpětný odběr odpadů (EKOKOM, TextilEco)	301 000,00
3726		Zneškodňování ost. odpadů (Kovošrot)	15 000,00
6171		Činnost místní správy	5 056 000,00
6310		Obecné příjmy z finančních operací	500,00
6330		Převody vlastním fondům	1 250 000,00
		Příjmy celkem	25 355 896,00
8115		Financování	1 840 917,00
			27 196 813,00

Zůstatky na BÚ a pokladně k 31.12.2020

6 602 048,63

§	Položka	Výdaje	Částka v Kč
2212		Silnice	2 150 000,00
	5***	Běžné výdaje	2 150 000,00
2219		Ostatní záležitosti pozemních komunikací	510 000,00
	5***	Běžné výdaje	10 000,00
	6***	Kapitálové výdaje	500 000,00
2292	5193	Dopravní obslužnost (autobusové linky)	350 000,00
2310		Voda stavba	250 000,00
	6***	Kapitálové výdaje	250 000,00
2321		Kanalizace stavba (projekt ČOV)	600 000,00
	6***	Kapitálové výdaje	600 000,00

§	Položka	Výdaje	Částka v Kč
3111		Mateřská škola	841 000,00
	5331	Příspěvek	550 000,00
	5***	Běžné výdaje	291 000,00
3113		Základní školství	5 015 000,00
	5***	Běžné výdaje	15 000,00
	6***	Kapitálové výdaje	5 000 000,00
3311		Divadelní činnost	25 000,00
	5***	Běžné výdaje	25 000,00
3314		Knihovnické činnosti	95 000,00
	5***	Běžné výdaje	95 000,00
3319		Ostatní záležitosti kultury	140 000,00
	5***	Běžné výdaje	140 000,00
3330	5223	Příspěvek kostel Mukařov	5 000,00
3349	5***	Louňovický zpravodaj	60 000,00
3399	5194	Věcné dary (životní jubilea)	30 000,00
3429		Ostatní zájmová činnost	100 000,00
	5***	Běžné výdaje	100 000,00
3525	5221	Příspěvek hospic	20 000,00
3612		Bytové hospodářství	20 000,00
	5***	Běžné výdaje	20 000,00
3631		Veřejné osvětlení	725 000,00
	5***	Běžné výdaje	425 000,00
	6***	Kapitálové výdaje	300 000,00
3632		Pohřebnictví	10 000,00
	5***	Běžné výdaje	10 000,00
3635	6119	Územní plán, regulační plány	1 000 000,00
3636	6121	Územní rozvoj (Ječniště)	500 000,00
372*		Nakládání s odpady	2 930 000,00
	5***	Běžné výdaje	2 730 000,00
	6***	Kapitálové výdaje	200 000,00
3741	5229	Příspěvek na ochranu přírody	10 000,00
3745		Veřejná zeleň	200 000,00
	5***	Běžné výdaje	200 000,00
3900	5222	Příspěvek Modré dveře	35 000,00
4351	5221	Příspěvek pečovatelská služba	1 200,00
4379	5222	Příspěvek Linka bezpečí	7 500,00
5213	5***	Krizové řízení	100 000,00
5512	5***	Příspěvek hasiči Tehovec	35 000,00
6112		Zastupitelstvo	1 513 500,00
	5***	Běžné výdaje	1 513 500,00
6171		Činnost místní správy	6 768 000,00
	5***	Běžné výdaje	5 958 000,00
	6***	Kapitálové výdaje	810 000,00
6310	5***	Bankovní poplatky	120 000,00
6399	5***	Ostatní finanční operace	370 000,00
6409	6349	Investiční příspěvky Region Jih	267 009,00
	8124	Splátky úvěru	2 393 604,00
		Výdaje celkem	27 196 813,00

Informace o plnění rozpočtu 2020:

viz internetové stránky obce www.lounovice.cz/urad-2/

LIKVIDACE ODPADŮ

Upřesnění termínů pro Louňovice v roce 2021 (Platí i pro část Vyžlovky)

Provozní doba „Shromaždiště odpadů“ (Shromaždiště odpadů – obcí stanovené sběrné místo č.p. 360 - obecní garáž v ulici Ke Kaménce u fotbalového hřiště, kde občané mohou odevzdat v určených termínech obsluhu velkoobjemový odpad, komunální odpad v určených pytlích, pneumatiky osobních automobilů bez disků /1x ročně/, železný šrot, elektroodpad, nebezpečný odpad /2x ročně/, světelné zdroje, tonery, baterie a nově i jedlé tuky a oleje)

v sezóně (období od 4. 4. do 29. 10.)

St - 17.00 – 19.00 hod.

Ne - 9.00 – 11.00 hod.

mimo sezónu (období od 30. 10. do 3. 4.)

Ne - 9.00 – 11.00 hod.

Výsyp popelnic (komunální odpad)

1x za týden – **modrá známka** - v pátek

1x za 14 dnů – **zelená známka** - každý lichý týden v pátek

kombinovaný – **oranžová známka** - v zimě (od 1. 10. do 1. 4.) 1x týdně, v létě 1x 14 dnů

chaty 1x za 14 dnů – **bílá známka** - každý lichý týden v pátek od 2. 4. do 29. 10.

Chaty bez popelnic – černé pytle (s logem svozové firmy)

Komunální odpad v tzv. černých pytlích (vydanými OÚ Louňovice, označenými logem svozové firmy) se odevzdává v sezóně v provozní době na „Shromaždišti odpadů“.

Výsyp hnědých popelnic (bioodpad)

1x za týden – **žlutá známka** – každé úterý od 30. 3. do 30. 11.* (*dle povětrnostních podmínek)

1x za 14 dnů – **žlutá známka** – každý lichý týden v úterý od 30. 3. do 30. 11.* (*dle povětrnostních podmínek)

Výsyp kontejnerů na plast - každou středu

Výsyp kontejnerů na papír - každé pondělí

Výsyp kontejnerů na sklo - 1 x za 14 dnů – každou sudou středu

Velkoobjemový odpad - vždy sobota od 9.00 – 11.00 (do naplnění):

1. května a 18. září u hřiště

8. května a 25. září u hřbitova

15. května a 2. října u rybníka Požár

22. května a 9. října II. hráz u kontejnerů na „Y“

Železný šrot a elektroodpad - se odevzdává v provozní době na „Shromaždišti odpadů“

- u železného šrotu obec poskytuje (po předchozí dohodě) bezplatný odvoz

Nebezpečný odpad

- se odevzdává pouze 1. května a 4. září v provozní době na „Shromaždišti odpadů“

Pneu

- se odevzdávají (bez disků!) pouze 30. května v provozní době na „Shromaždišti odpadů“

Odložení odpadu do shromaždiště odpadů mimo termín (s výjimkou nebezpečného odpadu a pneu) lze také dohodnout na tel.: 728 171 922

STATISTICKÉ ÚDAJE O OBCE

Počty obyvatel a nemovitostí	2018	2019	2020
Muži	532	537	548
Z toho muži 15+	404	406	416
Ženy	551	558	566
Z toho ženy 15+	434	406	416
Celkem	1083	1095	1114
Cizinci s trv. pobytem	22	24	24
Rodinné domy			494
Chaty			265

ROK S KORONAVIREM

V únoru loňského roku, když jsme připravovali aktuální číslo Louňovického zpravodaje, se do Evropy pomalu plížilo virové onemocnění Covid-19. V listopadovém Zpravodaji jsme již slova Covid či koronavirová pandemie skloňovali ve všech pádech a téměř v každém příspěvku. Nejinak tomu je v tomto letošním prvním čísle.

Ano, je to přesně rok, co jsme naplno šli roušky a čekali, co přijde. Bohužel se nám opatření proti šíření viru stále zpříšňují a nevypadá to, že se jen tak rozvolní, abychom se mohli scházet s přáteli a užívat nadcházejícího jara a prvních teplých slunečných dnů. Přesto doufáme, že vás optimismus a dobrá nálada neopustí ani v této nelehké době a že se po skončení tvrdých opatření vrátíme ke všem tradičním louňovickým aktivitám.

Nadějí na světlejší zítřky je snad očkování.

V našem okolí je možné nechat se očkovat v Říčanech, kde spustili provoz očkovacího centra 1. března letošního roku. Město Říčany bezplatně zapůjčilo prostory městské sportovní haly a na své náklady ji přeměnilo ve spolupráci se Středočeským krajem na velkokapacitní očkovací centrum.

Adresa očkovacího centra: Sportovní hala Říčany – Škroupova 2026/2, Říčany

Otevírací doba: Po – Pá od 8:00 do 16:00 hod.

Rezervace je možná prostřednictvím centrálního rezervačního systému na webových stránkách

<https://registrace.mzcr.cz/> nebo <https://registrace.uzis.cz/>

Pokud zájemce nemá možnost přístupu k internetu, může se registrovat bezplatně pomocí telefonní linky 1221.

Bez registrace není očkování možné!

Ani v Louňovicích nezahálíme a dle našich rozpočtových možností se snažíme pomoci alespoň distribucí ochranných prostředků. V návaznosti na nařízení vlády o povinném nošení respirátorů distribuovali zaměstnanci obce v první polovině března na každou nemovitost 1l účinné anti-covid dezinfekce a každý trvale hlášený občan všech věkových kategorií obdržel balení 5ks respirátorů FFP2.

O tom, že nás bude Covid provázet ještě dalším vydáním Louňovického zpravodaje, není pochyb, přejme si tedy, abychom v jarním vydání napřesrok mohli již psát o akcích, které byly a budou!

Za OÚ Martina Malinová

ODPADOVÉ TRÁPENÍ

Asi nejpalčivějším tématem posledních týdnů jsou ceny za svoz komunálního odpadu, které byly stanoveny na konci roku 2020. Pojďme se společně podívat, jak ceny vznikají a jaké trápení mají s odpadovým hospodářstvím obce obecně.

Nový zákon o odpadech

Na konci loňského roku, přesněji 23. 12. 2020, došly obce „pod stromček“ nový zákon o odpadech (zákon č. 541/2020 Sb.) s účinností od 1. 1. 2021. Hlavním mottem tohoto novelizovaného zákona je ukončení skládkování v roce 2030. Avšak již nyní zvyšuje poplatky za skládkování. Za část skládkovaného odpadu bude poplatek pro obce stejný, jako je nyní paušál, tedy 500 korun za tunu. Platí přitom omezení, že každá osoba s trvalou adresou v místě vytvoří do 200 kilogramů odpadu ročně. Bude-li produkce odpadu větší než 200 kg na obyvatele, bude poplatek vyšší dle schématu níže. Hmotnostní limit se bude časem snižovat až na 120 kilogramů na obyvatele v roce 2029 a poplatek za nadlimitní odpad poroste. Za zvyšováním poplatku stojí motivace pro odklonění využitelných a recyklovatelných materiálů ze skládek a nastartování recyklačního průmyslu.

Nejste z toho moudří? Pojďme si to vysvětlit detailněji.

Od roku 2030 je plánovaný úplný zákaz skládkování! Resp. skládkovat bude možné i po roce 2029, ale pouze striktně vymezené odpady v minimálním rozsahu.

Pro následující roky je stanovena sazba za skládování 1 tuny komunálního odpadu (KO) takto:

2021 – 800 Kč	2026 – 1600 Kč
2022 – 900 Kč	2027 – 1700 Kč
2023 – 1000 Kč	2028 – 1800 Kč
2024 – 1250 Kč	2029 – 1850 Kč
2025 – 1500 Kč	

Po celé toto období lze uplatnit slevu, kdy se bude hradit za 1 tunu KO 500 Kč (resp. 600 Kč v letech 2026–27, 700 Kč v letech 2028–29 a 800 Kč od roku 2030). Tento snížený poplatek lze uplatnit POUZE v případě, pokud nebude překročen limit vyprodukovaného KO na trvale hlášeného obyvatele a sice:

2021 – 200 kg	2026 – 150 kg
2022 – 190 kg	2027 – 140 kg
2023 – 180 kg	2028 – 130 kg
2024 – 170 kg	2029 – 120 kg
2025 – 160 kg	

Jak se to bude počítat?

Obce musí začít sledovat průběžně celkové množství KO v obci, které se skládkuje. Celkové množství vydělí počtem TRVALE bydlících obyvatel (řádně přihlášených v obci). Pokud vyjde množství skládkovaných odpadů na hlavu méně než 200kg (každý rok pak adekvátně dle zákona o 10 kg méně), může obec uplatnit nárok na sníženou sazbu 500 Kč.

Problém jsou tedy obyvatelé, kteří produkují odpad a nejsou v obci trvale hlášeni! Navíc jsou tímto způsobem výpočtů znevýhodněny obce, které mají větší množství chat ve svém katastrálním území, protože také chatari produkují odpad, který je nutno likvidovat, ale nejsou zde trvale hlášeni. Tímto bychom rádi ujistili chatáře, že toto pojednání nemíří proti nim, nýbrž proti absurdním nedostatkům v zákoně o odpadech. Zákon dále mimo jiné nezohledňuje domácnosti, které topí pevnými palivy, zejména uhlím, a produkují tak velké množství tohoto odpadu.

A jsme u prvního problému, který obce čeká. Jak toto SPRAVEDLIVĚ vyřešit?

Obecně se obce v blízkém okolí Prahy potýkají s problematikou nepřihlášených trvale žijících obyvatel. Pověstinou to má důvod ten, že tito lidé chtějí mít sídla firem a podnikání v hlavním městě, protože se bojí častějších kontrol z menších finančních úřadů, jiní vlastní nemovitosti, z nichž se nechťejí odhlásit. A to je jen zlomek možných důvodů, bránících jim v přehlášení tam, kde doopravdy žijí. Nemusíme asi vysvětlovat, že kromě státních příspěvků na obyvatele přicházejí obce v případě podnikatelů navíc o příjmy do obecních rozpočtů z jejich daní, kdy následně tyto částky tečou do rozpočtu matičky Prahy, která pak může svým občanům dotovat odvoz komunálního odpadu!

V případě Louňovic se jedná o cca 150 - 200 obyvatel, kteří využívají veškeré obecní vybavenosti, produkují odpad, ale obec z nich nemá od státu ani jednu korunu... Obec na těchto nepřihlášených obyvatelích přichází ročně o 1,8 – 2,4 milionů korun jen v rámci rozpočtového určení daní. O ztrátách z jejich podnikatelské činnosti nemluvě.

Máte chatáře? To je váš problém, zákonodárce to nezajímá a zákon na ně nepamatuje!

Také chatari produkují komunální odpad. Dosud

si každý platil za svou popelnici a bylo vše v pořádku. Do budoucna si sice chataři stále budou platit za svou popelnici, ale kilogramy jimi vyprodukovaného odpadu se budou rozpočítávat na hlavy trvale hlášených obyvatel, a tak jim tím budou zvyšovat průměr. Co na tom, že třeba díky tomu obce nebudou schopny splnit limit 200 kg na hlavu a méně. Tím se již zákonodárci nezabývali. Obce, poradte si...

Jak to vyřešit? Nezbyvá než třídit, třídit, třídit!

Hlavním cílem nového zákona je zvyšování podílu vytríděných recyklovatelných složek z komunálního odpadu. V roce 2035 by se mělo v České republice recyklovat 70 % komunálních odpadů.

Obce mají nově povinnost dosáhnout míry vytrídění odpadů následovně:

- r. 2025 60 % recyklovatelných složek
- r. 2030 65 % recyklovatelných složek
- r. 2035 70 % recyklovatelných složek

Recyklovatelnými složkami se rozumí papír, plast, sklo, kov, textil, dřevo a bioodpad.

V současné době se v obcích Středočeského kraje vytrídí cca 40 % komunálního odpadu. **Při nesplnění cílů výše uvedených budou na obce uvalovány sankce a budou jim vyměřovány pokuty.**

Do budoucna se poplatky za komunální odpad budou tedy odvíjet nejen od množství odpadů, ale také od toho, jak se ve které obci třídí, jaké procento z celkového množství máme vytríděno. Záhy poznáme, že nám přijdou vhod tolik zatracované pneumatiky, které podstatně zvýší hmotnost vytríděného odpadu. Najednou budeme všichni rádi za sběrný dvůr, kde se hromadí a následně třídí všelijaký odpad z domácností, který si pak odváží EKO-KOM. Nakonec budeme šťastní, když si podnikatelské subjekty (hlášené v Louňovicích) u nás tu a tam odloží tříděný odpad, a navýší nám tak procento vytríděnosti, protože do celkového množství se zahrnuje všechny vyprodukovaný odpad v katastru obce, tedy i od nepřihlášených obyvatel či chatařů.

Jediné, čím mohou obce ovlivnit do budoucna třídící morálku svých občanů, je dle zákona o odpadech právo na kontrolu obsahů nádob. **Mohou tedy uplatnit i takový postih, že občanovi, který nerespektuje nařízení, co do popelnic patří a co ne, nevyveze odpad.** Do nádob na KO nepatří kromě papíru a plastů například jakýkoliv stavební odpad, oblečení, dřevo, sklo, bioodpad a mnoho dalšího.

V příštím vydání Zpravodaje se detailněji podíváme na to, jak správně třídit.

Aby toho nebylo málo, je téměř nadlidský úkol vybrat svozovou firmu.

Není tajemstvím, že svozové firmy mají pevně rozdělená území, kde si takzvaně nelezou do zelí. Obcím nezbyvá nic jiného, než tuto politiku respektovat. V minulosti byla tato počinání předmětem vyšetřování ÚOHS, kdy v roce 2012 byl kartel svozových firem potrestán pokutou téměř sto milionů korun. V roce 2017 se při dalším vyšetřování nepodařilo svozovým firmám již vinu prokázat. Ať tak nebo tak, od roku 2017 bojujeme s výběrem dodavatele služeb na svoz odpadu v pravidelných intervalech.

V roce 2017 byly ve spolupráci jedenácti obcí (včetně Louňovic) zahájeny úkony k realizaci veřejné zakázky na nového poskytovatele služeb v oblasti svozu odpadu. Starosta Řehák se pravidelně účastnil všech jednání pracovní skupiny, která se zabývala možnostmi společného nakládání s odpady! V listopadu toho roku bylo slavnostně vyhlášeno výběrové řízení, do kterého se, světe div se, žádná firma nepřihlásila! Urychleně se tedy vypsalo nové výběrové řízení s mírnou úpravou zadávacích podmínek tak, jak si je určila svozová firma s tím, že pak se do řízení přihlásí. Jednalo se o změnu limitních cen a délky tendru. V polovině roku 2018 jsme podepsali se svozovou firmou dvouletou smlouvu. V roce 2020, kdy se blížil konec platnosti smlouvy na svoz odpadů, bylo vyhlášeno nové výběrové řízení na svozovou firmu. Co byste řekli? **Za daných podmínek (v zadání jsme použili průměrné ceny likvidace odpadů ve Středočeském kraji!) se nám opět nepřihlásila ani jedna!!!** V současnosti se odpad sváží dle dodatků k původní smlouvě z roku 2018...

Odpadovým hospodářstvím se vedení obce zabývá od konce roku 2017 nepřetržitě. Aby to nebylo tak jednoduché, nastolili nám zákonodárci již výše zmínovaný nový zákon o odpadech, přičemž **DO DNEŠNÍHO DNE NEJSOU K DISPOZICI PROVÁDĚCÍ VYHLÁŠKY!**

V jednání je mimo jiné možnost, v rámci meziobecní spolupráce, zřízení vlastní svozové firmy. V tuto chvíli je tato myšlenka podrobována zkoumání mnoha odborníky ze všech odvětví, přičemž na toto téma již probíhají rozsáhlé videokonference mezi všemi přizvanými obcemi včetně té naší. Chtěli bychom zde ubezpečit naše občany, že se těchto konferencí účastní vždy všichni zastupitelé obce.

Vznikla pracovní skupina, která intenzivně hledá řešení, jak bude systém odpadové hospodářství v Louňovicích od příštího roku vypadat. Jednotliví členové této skupiny objíždějí ve svém volném čase obce, kterým se z jejich pohledu daří zvládat odpadové hospodářství nejlépe. Pracovní skupina se snaží poshánět momentálně co nejvíce postřehů, informací a nápadů, jak co nejvíce zefektivnit nakládání s odpady na obecní úrovni.

Již teď je jasné, že musíme změnit systém sběru tří-

děného odpadu – papíru a plastů. S velkou pravděpodobností dospějeme k systému Door to Door (od dveří ke dveřím), kdy bude u každé nemovitosti popelnice na plasty a na papír. Existují dnes svozové firmy, které umožňují umísťovat tyto dvě komodity do jedné nádoby a třídí si to pak samy na své třídící lince. Je to otázka kalkulace nákladů. Bude levnější výsyp jedné popelnice a následné třídění firmou, nebo vyjde levněji výsyp dvou již vytříděných popelnic občanů? Těmito konkrétními otázkami se v tuto chvíli zabýváme.

Vázení odpadu ANO, ale...

Stejně tak se velmi pravděpodobně dospěje k tomu, že se poplatky budou odvíjet od aktuálního množství odpadu, které vyprodukuje konkrétní domácnost. Toto řešení se jeví jako jediné spravedlivé. Pak i pětičlenná domácnost, kde je však trvale hlášena pouze jedna osoba, zaplatí za to, co doopravdy vyprodukovala.

Systém vážení očipovaných popelnic je však teprve v plenkách. Po přezkoumání výstupů svozové firmy jsme narazili na mnoho nedostatků, chybných údajů atd., které je nejprve nutno odstranit, aby se o tyto výstupní údaje obec mohla řádně opřít při účtování za svoz odpadu z domácností.

A také není možné najet na systém „zaplat za to, co vyprodukuješ“ v době, kdy jsou po obci volně umístěny kontejnery na tříděný odpad.

Popravdě si neumíme představit, co bychom z těchto kontejnerů vyndávali, kdyby si každý platil za odpad dle váhy. V celé republice panují obavy o to, že lidé v touze ušetřit za svoz komunálního odpadu budou tento vhazovat do volně přístupných nádob na papír, plast a sklo.

Že to není pravda? Jsme si jistí, že obecní zaměstnanci si s vámi, kdo nevěříte, rádi udělají kolečko po sběrných hnízdech, aby vám ukázali, co téměř denně z kontejnerů na tříděný odpad vyndávají. Stavební materiály jako sádkokartony či sutě nejsou výjimkou, stejně jako komunální odpad (zřejmě se někomu tu a tam nevejde do popelnice před výsypem) nebo zbytky nábytku. Ruku na srdce, kdo z nás nikdy v kontejneru na papír neobjevil pečlivě vytříděný papírový odpad v pečlivě zavázaném igelitovém pytli???

Dokud tedy nebude vyřešen systém sběru tříděného odpadu, ať „Door to Door“, nebo formou jinak zabezpečených sběrných míst, nemůžeme se zodpovědně ubrat směrem poplatků za odpad v závislosti na jeho vážení v jednotlivých domácnostech.

Nicméně na vyřešení této problematiky v tuto chvíli intenzivně pracujeme, kalkulujeme různé varianty a budeme se snažit vybrat tu, která bude ekonomicky nejvýhodnější a bude u ní předpoklad, že bude v praxi fungovat.

V každém případě se v budoucnu VŽDY budou do poplatků za komunál zahrnovat náklady za svoz tříděných odpadů. Stejně tak, jak je tomu např. v soused-

ních Štíhlících. Někdo může ještě namítat, že tam byl poplatek stanoven dle hmotnosti vyprodukovaného odpadu, i když nemají vyřešený nijak speciálně sběr tříděného odpadu. Popravdě nás toto velmi zajímalo také. Oslovili jsme paní místostarostku, která nám řekla, že to vyřešili tím, že mají jedno sběrné místo na tříděný odpad, které mají pod kontrolou, a že to prostě „riskli“, že se teprve uvidí a že v případě potíží s umísťováním komunálu do nádob na tříděný odpad to budou řešit. V Louňovicích je takových hnízd sedm, není možné je všechna hlídat a varianta jednoho oploceného kontrolovaného prostoru na území obce nám přišla v tuto chvíli nerealizovatelná, protože by to spíše občanů od třídění odrazovalo.

Každopádně změna v systému odvozu tříděného odpadu, ať už „Door to Door“, nebo jiná, zcela jistě ovlivní cenu svozu a my doufáme, že v pozitivním slova smyslu, protože se definitivně zamezí umísťování tříděného odpadu do nádob v našem katastru lidmi z okolních obcí. O tom, že jde o velké množství odpadu, nemáme pochyb, nicméně s tím nic nemůžeme dělat. Opět by se nabízela pouze varianta hlídaného centrálního místa, kdy by ale mnoho občanů s tříděním přestalo. Odnaučit v této době lidi třídit by byla ta největší chyba.

Poplatky v Louňovicích

V loňském roce nás z kraje podzimu mírně řečeno rozladila cenová politika současné svozové firmy, když došlo ke zdražení za svoz odpadů celkově. Obec Louňovice doplácela za její služby téměř 600 tisíc korun. Tato částka nebyla pokryta vybranými poplatky od občanů na začátku loňského roku. **Nemůže tedy být ani řeč o tom, že by Louňovice nedotovaly svoz odpadů.** Obec doplácí každoročně. Nicméně 600 tisíc korun je výrazná položka v obecním rozpočtu. Kalkulace poplatků na rok 2021 vycházela tedy z aktuálních cen svozové firmy. **V ŽÁDNÉM PŘÍPADĚ SE DO POPLATKŮ NA ROK 2021 NEPROMÍTÁ DOPLATEK OBCE ZA ROK 2020!** Těch 600 tisíc bylo vydáno z obecního rozpočtu.

Často slýcháme, že tam či onde platí tolik a tolik a jak je to možné. Na internetu (www.skrblik.cz) lze nalézt porovnání cen za svoz odpadů v různých místech. Toto srovnání nese název „Poplatek za svoz komunálního odpadu 2021: Přehled cen pro 219 měst“ – ano MĚST!!! O toto srovnání se opírá mnoho stížností, které putují směrem k zastupitelům či obecnímu úřadu. Nemůžeme ale porovnávat poplatky měst a obcí! Malý příklad: na jedno vyvezení komunálního odpadu v Louňovicích, tj. cca 1150 obyvatel, musí svozová firma ujet zhruba 17 km. V Praze pro takový počet obyvatel stačí ujet pár set metrů. Ve městech žije nesrovnatelně více obyvatel a mají úplně odlišnou finanční politiku, prostě **nemůžeme porovnávat neporovnatelné** a stavět na tom požadavky na zlevnění svozu odpadů.

Pak také často slyšíme, že v okolní obci XY platí méně než v Louňovicích, že u nás jsou poplatky široko daleko nejvyšší apod. Ano, takové srovnání je o něco relevantnější, avšak ani v tomto případě to není tak jednoznačné. V první řadě nikdo z nás neví, o jaké smlouvy a z jaké doby se jejich dohody opírají. Tedy nemůžeme reálně vyhodnotit nejzásadnější vstupní informaci, kterou základní cena bezesporu je.

Dalším problémem je to, že nevíme, jakým způsobem se v okolních obcích řeší svoz tříděného odpadu, kolik sběrných hnízd v té které obci mají a jak často je vyvážejí. Jistě zde Louňovice do určité míry doplácují na polohu u hlavní silnice, kdy se do kontejnerů v je-

jím okolí naučili odkládat odpad také kolemjedoucí směrem na Prahu...

Další velice podstatnou věcí při kalkulaci poplatků v okolí je to, zda ta která obec zahrnuje do částky svoz bioodpadu (pokud ho vůbec občanům nabízí...). A samozřejmě nemůžeme opomenout, že nelze srovnávat poplatky mezi obcemi, kde se platí tzv. na hlavu, a obcemi, kde se platí na nemovitost.

Pokusili jsme se porovnat porovnatelné a zjistili jsme, kolik se platí za odpad v okolních obcích, které mají podobné množství hnízd na tříděný odpad a zároveň nabízí svoz bioodpadu (buďto ho mají v ceně nebo účtují částku zvlášť).

OBECE	120 l 1x týdně	120 l 1 x za 14 dní	240 l 1 x týdně	240 l 1 x za 14 dní
LOUŇOVICE	4870	3500	6490	4210
VYŽLOVKA	3730	2770	5430	3220
TEHOVEC	nenabízí	2880	nenabízí	3630
SVOJETICE	4600	2600	7000	4400
STRUHAŘOV	3000	2000	4400	2600
Č. VODĚRADY	nenabízí	2400	nenabízí	4100
DOUBEK	nenabízí	3400	nenabízí	4700

Ceny v tabulce jsou kompletní, vč. poplatků za bioodpad.

Do budoucna se budeme snažit omezit týdenní svozy, které významně navyšují ceny za likvidaci komunálního odpadu. Všimněme si, že některé z obcí již tuto variantu nenabízí. Nicméně, dle informací od okolních starostů, v tomto případě pro změnu bojují s nevolí občanů kvůli tomuto omezení. Přesto doba a zákony jsou takové, že se k tomuto kroku, ať už pro někoho populárnímu, či nikoliv, uchýlíme všichni.

Zhruba asi polovina okolních obcí nabízí svoz KO 1x za měsíc, některé obce nabízejí menší nádoby. Veškeré tyto možnosti v současnosti hojně diskutujeme a kalkulujeme s nimi do budoucna, avšak opět pouze v případě, že se bude pracovat s variantou „Door to Door“ u tříděného odpadu.

Bioodpad ano, či ne?

Bioodpad rozhodně ano! Jistě, máme v obci domácnosti, které poctivě kompostují, ale popravdě, kolik z nás má tak velký kompost, aby spolehlivě pobral všechnu zeleň a odpady z kuchyně, které v průběhu roku vyprodukujeme? **Po zavedení „povinných“ popelníků na bioodpad se rapidně snížil počet tzv. zelených skládek**, kam naši občané pravidelně vyváželi posekanou trávu, shrabané listí, ba co víc, prořezané větve stromů a další poklady, které se přeci v přírodě rozloží a ničemu neškodí... Jednak tyto zelené skládky nejsou nikterak pěkné na pohled a pak často sváděly jiné občany (ať už naše nebo doufejme přespolní), aby k větším přihodili něco starého nábytku, a skládka byla

na světě. Zaměstnanci obce pak nedělali v zahrádkářské sezóně téměř nic jiného, než že likvidovali tyto zelené skládky, a za odvoz do kompostárny platila obec...

Při současné legislativě v ČR nebude kalkulace poplatků nikdy úplně spravedlivá. Přesto, že se bude vážit a občan bude platit za jím vyprodukovaný komunální odpad a vlastní vytříděný odpad, zůstane zde nemalá položka nákladů na shromaždiště odpadů, velkoobjemové kontejnery, nebezpečný odpad apod.

Na druhou stranu si myslíme, že velká část občanů, kteří v tuto chvíli volají po systému „plat za to, co vyprodukuješ“, bude překvapena tím, kolik odpadu vlastně sami vyprodukují. Dle čísel z FCC, která máme k dispozici na obecním úřadě, je patrné, že není pravidlem, aby málopočetná domácnost (povětšinou dva lidé) vyprodukovala méně odpadu nežli domácnost se dvěma malými dětmi...

Co říci závěrem. Snad jen to, že se odpadovým hospodářstvím opravdu intenzivně zabýváme, což je možná z výše uvedeného patrné, že nám poplatky za svoz leží na srdci a že nás mrzí, že se jejich výše vyšplhala do takových částek. Pokud byste vy, naši čtenáři a občané Louňovic, věděli o nějaké obci, kde se vám zdá, že zvládají odpadové hospodářství lépe, nebojte se nám dát tip, rádi se na to podíváme blíže a třeba si i něco užitečného odneseme.

Za pracovní skupinu k řešení odpadového hospodářství
Martina Malinová

Co nového v LOŠBATESu?

V souvislosti s problematickou situací v umísťování našich dětí do prvních tříd základní školy dostáváme stále častěji dotazy, kdy bude dokončena Nová svazková základní škola LOŠBATES.

Na to optimisticky odpovídáme, že 4. 9. 2023!

Má to samozřejmě několik ale ...

Musí se ještě splnit několik úkolů, musí se vyřešit několik problémů a hlavně, musí se vyřešit v určitém čase. Potřebujeme mimo jiné:

- Dokončit projektovou dokumentaci.
- Úspěšně dovést do konce územní a stavební řízení.
- Zajistit financování celé stavby.
- Realizovat stavbu vybraným zhotovitelem dle stanoveného harmonogramu.

Projektová dokumentace pro územní řízení je hotová. Dokumentace pro stavební povolení je před dokončením, ještě se upřesňuje vlastní založení stavby. Proto bylo v minulých dnech na místě stavby provedeno několik sond upřesňujících geologické podmínky a hladinu spodní vody.

Bohužel stále čekáme na dokončení územního rozhodnutí, ale i v tomto případě se snad blýská na lepší časy a rozhodnutí bude vydáno během několika málo týdnů.

Co se týká financování stavby, tak ani v tomto bodě jsme v uplynulém období nezaháleli.

Obdrželi jsme z ministerstva školství potvrzení, že projektový záměr na výstavbu školy s názvem „Nová svazková základní škola LOŠBATES“ bude navržen k realizaci v rámci „Programu 133 340 Podpora rozvoje infrastruktury základního vzdělávání zřizovaného obcemi a dobrovolnými svazky obcí“, „Podprogram 133D 341 Podpora vybraných projektů rozvoje výukových kapacit základního vzdělávání zřizovaného obcemi a dobrovolnými svazky obcí“, který bude zaměřen na podporu jmenovitě určených projektů. V současné době je na MŠMT zpracovávána dokumentace programu, která bude předložena k jednání Vlády České republiky v prvním čtvrtletí roku 2021.

Podali jsme také žádost na Krajský úřad Středočeského kraje o dotaci v rámci „Programu 2020 pro poskytování dotací z rozpočtu Středočeského kraje ze Středočeského Fondu podpory včasné přípravy projektů EU 2021+ a NIP“ na technickou studii a projektovou dokumentaci.

Dále jsme podali žádosti o dotaci z „Operačního programu životního prostředí“ na snížení energetické náročnosti budovy školy a tělocvičny.

Kromě toho řešíme na pravidelných kontrolních dnech mnoho dalších věcí tak, aby vytyčený cíl byl naplněn a aby naše děti v příštích generacích již neměly problémy s nástupem do první třídy a chodily do moderní školy pro 21. století. Držme si palce!

Josef Řehák

Základní škola - zajištění povinné školní docházky

Jak jsme již dříve avizovali, přesto, že máme s obcí Mukařov podepsanou Dohodu o vytvoření školského obvodu, tak obec Mukařov dne 30. 6. 2020 přijala Obecně závaznou vyhlášku č. 2/2020, ve které omezila školský obvod Základní školy jen na území obce Mukařov.

Protože v té době byl zápis dětí do Základní školy Mukařov pro školní rok 2020/2021 v plném proudu, vedení obce Mukařov na základě této vyhlášky bránilo přijetí několika dětí z okolních obcí do mukařovské školy. Až na základě rozhodnutí Krajského úřadu pro Středočeský kraj byly tyto děti do školy přijaty. Ještě 31. 8. 2020 v 18.30 hodin byli rodiče těchto dětí ze strany Mukařova vyzýváni, aby jejich děti do mukařovské školy nenastupovaly! Jako důvod udávali, že vedení obce podá žalobu na krajský úřad, a pokud soud Mukařovu vyhoví, budou muset tyto děti školu opustit.

Žaloba byla opravdu podána a obec Louňovice se k soudnímu řízení přihlásila jako vedlejší účastník na straně žalovaného krajského úřadu.

Máme novou základní školu ve Stříbrné Skalici!

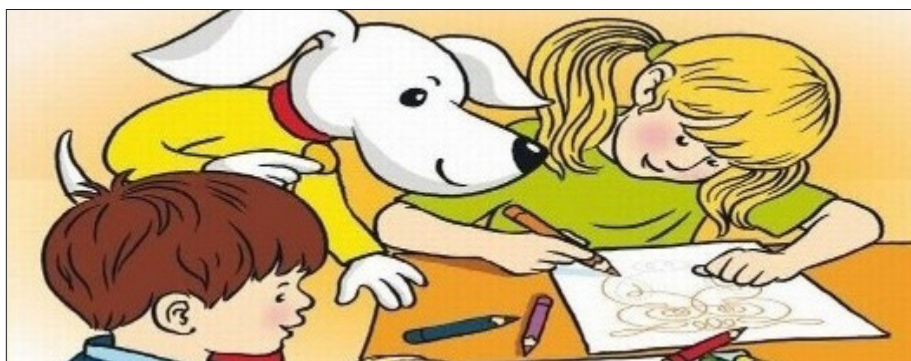
Po jednoznačném odmítnutí další spolupráce ze strany Mukařova jsme stáli před otázkou, jak zajistit povinnou školní docházku pro naše děti od školního roku 2021/2022. Spolu se Svojeticemi, Tehovcem a Štíhlicemi jsme oslovili 40 zřizovatelů základních škol v okruhu cca 30 km s žádostí o pomoc. Většina odpovědí byla taková, že by nám rádi pomohli, ale sami mají také problémy s kapacitou a mají potíže s přijímáním dětí ze svých spádových obcí.

Prakticky jako jediné vhodné řešení, a to z důvodu kapacity a dopravní obslužnosti, vyšla Základní škola ve Stříbrné Skalici. O této skutečnosti jsme informovali rodiče budoucích prvňáčků na společné schůzce, konané z důvodu covidové situace na tribuně fotbalového hřiště.

ZÁPIS DO PRVNÍ TŘÍDY
ZŠ Stříbrná Skalice proběhne vzhledem k vážné epidemiologické situaci bez osobní přítomnosti dětí a rodičů v prostorách školy od 1. 4. do 30. 4. 2021.

Doprava dětí do školy bude zajištěna ve spolupráci s krajským úřadem školním autobusem.

Josef Řehák

Informace k zápisu do první třídy 2021

Vážení rodiče budoucích prvňáčků,
zápis do 1. třídy ZŠ Stříbrná Skalice proběhne vzhledem k vážné epidemiologické situaci bez osobní přítomnosti dětí a rodičů ve škole.

Termín zápisu: od 1. dubna do 30. dubna 2021

Prosíme rodiče, aby nejpozději do 30. 4. 2021 doručili do školy tyto dokumenty:

1. Žádost o přijetí k základnímu vzdělávání (ke stažení na www.zsskalice.cz)
2. Zápisní lístek do první třídy pro školní rok 2021/2022 (ke stažení na www.zsskalice.cz)
3. Kopii rodného listu

Možnosti doručení žádosti:

1. Datovou schránkou - ID datové schránky školy: **v6ymsr4**
2. E-mailem se zaručeným elektronickým podpisem (nelze jen poslat prostý email) na adresu bittnerova@zsskalice.cz
3. Doporučeným dopisem na adresu ZŠ Stříbrná Skalice, Na Městečku 69, 281 67 Stříbrná Skalice - obálku označte slovem ZÁPIS
4. Osobně - vhozením do poštovní schránky školy - obálku označte slovem ZÁPIS

Po obdržení žádosti Vám bude přiděleno registrační číslo a zasláno na uvedenou kontaktní emailovou adresu.

Do 14 dnů od konce přijímání žádostí bude na webu školy zveřejněn výsledek zápisu. Své dítě uvidíte v seznamu pod registračním číslem, které obdržíte od školy (výsledek zápisu nelze zveřejňovat jako jmenný seznam).

Odklad povinné školní docházky

Pokud rodiče požadují pro své dítě odklad, musí do 30. 4. 2021 do školy doručit:

- Žádost o odklad povinné školní docházky (ke stažení na www.zsskalice.cz) + povinné přílohy (doporučení pedagogicko-psychologické poradny a doporučení od dětského lékaře).
- Rodiče dětí, kterým byl povolen odklad ve školním roce 2020/2021, musí znovu požádat o přijetí k plnění povinné školní docházky, tedy vyplnit žádost o přijetí do 1. ročníku (ke stažení na www.zsskalice.cz).

V případě dotazů mě neváhejte kontaktovat na tel. č. 739 455 077.

Děkuji za pochopení a spolupráci

PaedDr. Jana Bittnerová, ředitelka školy

Poděkování odstupujícímu vedení ZŠ Mukařov

V průběhu letošního ledna rezignovala na svou funkci dlouholetá ředitelka ZŠ Mukařov PaedDr. Jana Novotná a její zástupce Mgr. Radek Chvojka. Poděkování za jejich činnost vyjádřili starostové obcí Louňovice, Štíhlíce, Tehovec a Svojetice dopisem, který si můžete přečíst níže.

PaedDr. Jana Novotná
Mgr. Radek Chvojka
Základní škola Mukařov
Školní 88
251 62 Mukařov

25. 1. 2021

Vážená paní ředitelko, vážený pane zástupce ředitelky,

dozvěděli jsme se, že na základě nestandardního jednání zástupců obce Mukařov, jste se rozhodli rezignovat na své funkce a odejít ze školy. Při dlouhodobém sledování počínání zástupců obce Mukařov v otázce školství, které dle našeho názoru a ve srovnání s jinými zřizovateli základních škol je velmi neobvyklé, Váš krok chápeme. Zvláště v posledním půlroce byly bezprecedentní útoky na školu a její vedení opravdu za hranou.

Je nešťastné, že obec Mukařov se ke své základní škole chová velmi macešsky. Mezi lety 2013 až 2020 dostala obec finanční prostředky na žáky ZŠ v celkové výši 45.125.868 Kč. Škola však od zřizovatele obdržela formou provozních příspěvků jen 31.400.118 Kč, nedostala tak 13.725.750 Kč. Pro srovnání – ve stejném období získala obec na žáky mateřské školy 8.840.372 Kč a MŠ obdržela 8.282.286 Kč.

V tomto období proběhly také dvě velké investiční akce. V roce 2014 kontejnerová nástavba a v letech 2014-2015 zděná přístavba. Kontejnerová nástavba včetně vybavení přišla na 7.746.281 Kč, z toho Mukařov hradil 1.557.002 Kč, ostatní obce školského obvodu 6.189.279 Kč. Zděná přístavba včetně vybavení stála 36.541.484 Kč, z toho Mukařov zaplatil 5.622.923 Kč, ostatní obce školského obvodu 9.755.561 Kč, zbytek tvořila státní dotace ve výši 21.163.000 Kč.

Přestože škola byla tak podfinancována, podařilo se Vám jen v posledních letech z obdržených peněz ještě zafinancovat rekonstrukci sociálních zařízení ve staré budově za cca 2.290.000 Kč, výstavbu a pronájem nafukovací haly, která stojí cca 920.000 Kč ročně, a ještě k tomu platit vysoký roční nájem 480.000 Kč za sokolovnu.

Oblíbené tvrzení vedení Mukařova o špatné kvalitě výuky z důvodu přeplněnosti tříd je také liché, neboť – jak sami lépe víte – je v jedné třídě průměrně 23 žáků.

Dovolte nám, abychom Vám jménem svým i jménem obcí Louňovice, Štíhlíce, Tehovec a Svojetice poděkovali za dlouholetou práci na vzdělávání a výchově našich dětí a při vedení školy. Je to práce velice náročná a, jak se ukázalo, i dosti nevděčná. Vedení obce Mukařova si asi neuvědomuje, že škola má přibližně 60 zaměstnanců a 670 žáků, a že vést tak velkou „firmu“ není vůbec jednoduché. Jen málo z těch, kteří si to někdy nezkusili, má alespoň přibližnou představu, v čem taková práce spočívá. Rozvrátit vedení i pracovní kolektiv školy je celkem jednoduché, ale představitelé obce zřejmě nechápou, že uprostřed školního roku a ještě v době pandemické, kdy většina výuky probíhá distančně, je to velmi, velmi nezodpovědné a náprava bude značně složitá a dlouhodobá.

Nejsmutnější je, že vedení Mukařova si svou neochotu a neschopnost respektovat uzavřené smlouvy s okolními obcemi začalo řešit přes jím zřizovanou základní školu a za viníky celé situace označilo Vás. Velmi nás to mrzí.

Ještě jednou Vám děkujeme a přejeme Vám v dalším pracovním i osobním životě vše dobré.

Ing. Josef Řehák, starosta obce Louňovice

Josef Kučák, starosta obce Štíhlíce

Ing. Eva Poliačiková Šmoldasová, starostka obce Tehovec

Mgr. Martina Vedralová, starostka obce Svojetice

Přehled finančních příspěvků, které do ZŠ Mukařov odešly z obecního rozpočtu

Abychom zabránili šířícím se spekulacím o tom, že spádové obce ZŠ Mukařov nepřispívaly jejímu zřizovateli (obci Mukařov) na rozšiřování kapacity základní školy, připravili jsme pro vás tabulku s podrobným přehledem investic všech spádových obcí včetně té naší. Od roku 2009 jsme za louňovické žáky uhradili Mukařovu přes pět milionů korun!

Příspěvky jednotlivých obcí do společných investic na rozšiřování kapacity ZŠ Mukařov				
	Kontejnerová přístavba z roku 2009	Kontejnerová nástavba z roku 2014	Zděná přístavba z roku 2015	dohromady
Mukařov	2 395 997 Kč	1 557 002 Kč	5 622 923 Kč	9 575 922 Kč
Babice	810 498 Kč	1 355 600 Kč	2 521 365 Kč	4 687 463 Kč
Doubek	331 298 Kč	464 777 Kč	765 835 Kč	1 561 910 Kč
Louňovice	958 399 Kč	1 673 197 Kč	2 721 660 Kč	5 353 256 Kč
Svojetice	798 666 Kč	1 278 136 Kč	2 215 031 Kč	4 291 833 Kč
Štíhlíce	177 481 Kč	201 403 Kč	294 552 Kč	673 436 Kč
Tehovec	443 703 Kč	813 359 Kč	1 237 118 Kč	2 494 180 Kč
celkem	5 916 042 Kč	7 746 281 Kč	15 378 484 Kč	29 040 807 Kč

MATEŘSKÁ ŠKOLA LOUŇOVICE

školní rok 2020/2021

Ve školním roce 2020/2021 jsme v naší školce přivítali 9 nových dětí, které nastoupily do třídy Rybiček. Všechny se brzy zadaptovaly a zapojily do her i dalších činností. Do třídy Želviček nastoupila školní asistentka, personální podpora, kterou jsme mohli přijmout na základě zapojení MŠ do projektu spolufinancovaného Evropskou unií „Šablony III“.

Jak jsme tento školní rok začali, tak plynul i dál... S protiepidemickými opatřeními se zrušily kulturní i vzdělávací akce s lektory a herci z různých agentur. Rozhodli jsme se, že to, co zvládnou agentury, zvládneme také. S chutí jsme se ve třídě Želviček pustili do lekcí polytechnického programu Malí stavitelé, Inženýři, Projektanti, ... v jejichž průběhu děti stavěly různé druhy budov, seznámily se s technickým výkresem, podle plánů stavěly základy domů, vybavily je zařízením i rozvody vody, elektriny a odpadů.

Začátkem října jsme oslavili „Den zvířat“ karnevalem zvířátek. Maminky připravily dětem moc hezké kostýmy, ve kterých si chlapci a děvčata karnevalové programy na obou třídách opravdu užili. Procvičili si zručnost a šikovnost při cvičení na náradí, zazpívali si písničky o zvířátkách nebo si při pohybových hrách zopakovali své poznatky o živočišné říši.

Maminka paní Lucie Šimečková si pro děti připravila další setkání s názvem „Poznáváme život pejska“. Děti s radostí přivítaly psiho kamaráda Arnošta. Během dopoledne se dozvěděly mnoho zajímavého ze života pejsků, Arnošta si mohly pohladit a s údivem sledovaly, jak rychle umí najít lovecký pes kořist.

V říjnu jsme oslavili ještě jeden významný den – „Den stromů“. Připravili jsme si drobné ozdoby z přírodního materiálu – děti je tvořily nejen s námi ve školce, ale i s rodiči doma. V den svátku stromů jsme všechny výrobky přinesli na okraj lesa, zazpívali si písničky, snad každý strom jsme objali a „předali“ své dary... Les se postupně v průběhu podzimu čím dál tím víc měnil – žloutnul, červenal, ... a děti si s krásně zbarvenými listy v lesíku každý den hrály.

Advent jsme přivítali na školní zahradě rozsvícením vánočního stromku a zpěvem vánočních koled, jak se sluší a patří. Děti si ozdobily stromky i v jednotlivých třídách a vyrobily čertovskou, andělskou a mikulášskou výzdobu v šatnách. V den mikulášské nadílky jsme uspořádali tradiční karneval. Tento den do školky přišli sami čertíci, andělé a Mikuláši. Během dopoledne soutěžili v různých zajímavých disciplínách, sportovali, zpívali a na-

konec se dočkali i nadílky. Než přišel Štědrý den, stačily děti vyrobit hezká vánoční přáníčka a dárečky, upekly cukroví, vyzkoušely některé vánoční zvyky, zpívaly koledy a v keramické dílně si zhotovily vkusné vánoční ozdoby. A samozřejmě jsme se všichni těšili na vánoční nadílku a slavnostní oběd.

Nový rok jsme v obou třídách přivítali slavností tří králů a kolektivní hrou „Hledání korun tří králů“. V prostorách školky na děti čekaly rozmanité úkoly, při kterých si procvičily zručnost, obratnost, zrakové vnímání, logiku.

Starší děti v Želvičkách si zkusily povolání herců, seznámily se s pojmy kulisy, rekvizity, ... V kostýmech a za použití techniky si zahrály pohádku „O červené Karkulce“.

V dalších dnech si vyzkoušely v programu finanční gramotnosti práci obchodníků a prodávačů. V obchodním centru, na tržišti a ve smíšeném zboží třídily zboží, seznámily se s pojmem bankovky, mince, v pracovních listech procvičovaly početní představy.

Od 1. března se na základě rozhodnutí vlády mateřské školy uzavřely. Povinné předškolní vzdělávání přešlo na distanční formu. Rodiče předškoláků dostávají materiály pro práci s dětmi emailem, a protože o toto zasílání projeví zájem i někteří rodiče mladších dětí, dostávají materiály nakonec všichni. Povinnost vzdělávání však mají pouze předškoláci.

A jak jsme zvládli 1. pololetí z hlediska „koronavirové doby“?

Naše plány a představy se začaly měnit koncem října. Z důvodu pracovní neschopnosti, karantény a nástupu kolegyň na OČR při uzavření ZŠ se školka najednou ocitla pouze s jednou činnou pedagogickou pracovnící. Abychom školku udrželi v chodu alespoň pro děti rodičů, kteří školku nezbytně potřebovali, zkrátily jsme provozní dobu a oslovili rodiče, zda si děti mohou na přechodnou dobu nechat doma. Počet dětí se opravdu snížil a jedna paní učitelka alespoň na omezenou dobu přerušila OČR. Zvládli jsme tak období tří týdnů a koncem listopadu jsme byli opět v plném počtu a v běžném provozu. Se silící pandemií bylo nutné měnit protiepidemická opatření. Od listopadu jsme začali dezinfikovat celou MŠ 1x týdně ozónem a přestaly se konat interní společné akce obou tříd. V lednu začali zaměstnanci MŠ používat místo roušek respirátory, v únoru se přestaly třídy v budově slučovat, později byl omezen vstup rodičům do budovy a o hodinu zkrácen provoz. Každé z těchto opatření přineslo zaměstnancům náročnější podmínky na zajištění provozu. Možná ale, že nám pomohlo od uzavření školky z důvodu karantény tak, jak se to stalo mnoha jiným školkám.

Závěrem bych ráda poděkovala všem pracovnícím MŠ za zvládnutí výjimečných a náročných situací, zřizovateli za pomoc vždy, když je potřeba, a všem chápajícím rodičům za podporu. Přeji Vám klidné, pohodové dny a pevné zdraví.

Text a foto: Bohumila Nováková

Mateřská škola Louňovice, příspěvková organizace
Na Hoříčkách 163
Louňovice 251 62 Mukařov, okres Praha – východ
IČO: 750 33 542, tel. 323 660 447, 777 886 682
email: mslounovice@seznam.cz ID: xuskucm

ZÁPIS DO MŠ PRO ŠKOLNÍ ROK 2021/2022

Vážení rodiče,

zápisy do mateřských škol budou probíhat i letos bez přítomnosti dětí a zákonných zástupců. Věnujte, prosím, pozornost následujícím informacím.

Pro usnadnění a urychlení zápisu Vašeho dítěte do naší mateřské školy použijte prosím **ELEKTRONICKÝ PŘEDZÁPIS: v termínu 1. - 9. května 2021** zašlete základní informace jméno a příjmení dítěte, datum narození + jeho trvalé bydliště na email MŠ mslounovice@seznam.cz

ZÁPIS

do MŠ Louňovice pro školní rok 2021/2022

bude probíhat v termínu 10. – 14. května 2021 tímto způsobem:

- na webu naší MŠ (www.mslounovice.cz) najdete v položce „Zápis do MŠ“ dokument ke stažení „Žádost o přijetí“ a „Dodatek“ + kritéria pro přijímání dětí
- vytisknete dokument „Žádost“, vyplníte a podepíšete
- vytisknete „Dodatek“, který poté vyplní a potvrdí ošetřující pediatr dítěte
- pořídíte kopii rodného listu dítěte (v případě dítěte s trvalým pobytem Louňovice nemusíte pořizovat).

Výše uvedené dokumenty doručíte jedním z následujících způsobů a to v době 10. – 14. května 2021:

- do datové schránky MŠ
 - e-mailem s uznávaným elektronickým podpisem (nelze poslat jen prostý email!)
 - v zalepené obálce označené heslem „ZÁPIS DO MŠ - NEOTVÍRAT“ vhodíte do schránky na budově Obecního úřadu Louňovice, Horní náves 6, 251 62 Louňovice.
- O přijetí dítěte nerozhoduje pořadí podaných žádostí.
V pondělí **17. května** Vám odešlu e-mail s registračním číslem.
V případě vašeho zájmu nahlídnout do spisu (pro případné doplnění vašich údajů) raději nejprve zavolejte, respektujte prosím nouzový stav a ochranu zdraví - děkuji za pochopení!

Seznam přijatých dětí bude zveřejněn pod registračními čísly v mateřské škole a na webových stránkách MŠ v termínu stanoveném ředitelkou MŠ tj. **28. května**.

„Rozhodnutí o nepřijetí“ obdrží rodiče písemně v souladu se lhůtami stanovenými platnou legislativou.

Kritéria pro přijímání dětí k předškolnímu vzdělávání pro školní rok 2021/2022 do Mateřské školy Louňovice:

Při rozhodování o přijetí dítěte k předškolnímu vzdělávání bude ředitelka Mateřské školy Louňovice postupovat dle níže uvedených kritérií a v souladu s ustanovením § 165 odst. 2 písm. b) zákona 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání ve znění pozdějších předpisů:

Kritérium	Bodové hodnocení
Děti v posledním roce před zahájením povinné školní docházky a děti s odkladem školní docházky s trvalým pobytem v Louňovicích	4
Děti, které dovrší věku čtyř let do 31. 8. 2021 s trvalým pobytem v Louňovicích	3
Děti, které dovrší věku tří let do 31. 8. 2021 s trvalým pobytem v Louňovicích	2
Děti mladší, které nedosáhnou tří let věku do 31. 8. 2021 s trvalým pobytem v Louňovicích	1
Děti bez trvalého pobytu v Louňovicích	0

Děti budou přijímány podle výše bodového hodnocení, v případě stejného počtu bodů podle věku dětí ve dnech tj. od nejstaršího k nejmladšímu. O přijetí dítěte nerozhoduje pořadí podaných žádostí.

ZPRÁVY Z NAŠÍ KNIHOVNY

Jak jen začít, toť otázka...

Letošní rok, stejně jako ten loňský, knihovně moc nepřeje. Jsou každou chvíli zavřené. Jediné plus teď v této době je, že můžeme knihy půjčovat přes výdejní okno, v našem případě dveře.

Knihovna je otevřena

přes výdejní okno - dveře

středa 16.00 - 18.00, pátek 16.00 - 18.00

- Prosím o vrácení výpůjček z roku 2020.
- Pro rychlé vyřízení půjčování si můžete knihy předem objednat emailem:
knihovna.lounovice@seznam.cz
- Podmínkou půjčení nových knih je vrácení starších výpůjček.
- V případě platby poplatku si prosím připravte předem příslušnou částku.

Děkuji za pochopení a těším se na vás.

Pravidelní čtenáři mi napíší, který den si přijdou knihy vyměnit, od jakých autorů prosí knihy připravit, jaký žánr, atd... Já vše nachystám, a když čtenář zazvoní, seběhnu po schodech dolů, vezmu si od něj knihy na vrácení, vrátím se do knihovny, knihy odepíšu z konta a načtu nové. Čtenář si mezitím přečte venku vývěsku, nebo na dálku popovídá s dalším čtenářem. Při předávání nových knih se ptám, zda byli spokojeni s mým výběrem, jaká kniha je zaujala, nebo čtenář sám mi hlásí své postřehy či přání.

*Vím, že vás teď štve, když vám někdo
pořád dokola říká, že to přejde a že zase bude dobře.
Ale věřte mi – přejde to a bude líp, jen to fakt chce čas.
Bohužel – dlouhý čas!*

Aleš Cibulka - Televizní a rozhlasový moderátor

V loňském roce 2020 byla návštěvnost knihovny několikrát ovlivněna vyhlášením nouzového stavu.

Registrační poplatek zaplatilo 85 čtenářů, z toho 24 dětí do 15 let.

Knihovnu navštívilo 685 čtenářů, počítač pro studia využilo 5 čtenářů.

Vypůjčilo se celkem 2270 dokumentů. Rozdělení podle žánrů je následující:

Krásná literatura pro dospělé 1636 knih / Naučná literatura pro dospělé 83 knih.

Krásná literatura pro děti 441 knih / Naučná literatura pro děti 46 knih.

Periodika (stará čísla) 27 časopisů.

Zvukové (z Benešova) 37 CD-mluvené slovo.

Celkem nových knih 175 z toho darů od čtenářů 49 knih.

Děkuji obecnímu úřadu za poskytnutí peněz na nákup nových knih, i když provoz knihovny byl hodně omezen.

Velké díky patří i všem lidem, kteří do knihovny darují krásné a zajímavé knihy.

Dorce bylo tak šest, možná sedm let, večer jsme spolu lehávaly v posteli a četly jsme si. Já často usnula dřív než ona, protože jsem bývala strašně vyčerpaná. Jednou mi řekla: „A ne abys zase usnula! Ty nemáš vůbec žádnou energii. Uvědom si, že babičce Doře je šedesát sedm a má daleko víc energie než ty.“

Když si tohle uvědomíš, tak to je strašný.

Dagmar Pecková - Česká operní pěvkyně mezzosopranistka

Nedotahujte své výkony do absurdna. Když zjistíte, že už nemůžete, že už nemáte radost ze života, hodte brzdu a udělejte změnu! Každá změna pak přinese další změnu a další a další. A vy ani nevíte, kam se v životě dostanete.

Tak už nebrečte a nechte si pomoci!

Olga Šípková – Česká sportovkyně, trenérka a instruktorka,

S jarem přichází energie, nová síla a chuť do života. Všem přeji pevné zdraví a dobrou náladu.

Na vaše vyprávění a návštěvu se těší knihovnice Marie Danielová

» Výzva pro majitele psů «

Reagujeme na mnohočetné stížnosti od občanů Louňovic, že na travnatých plochách podél ulic, na lesních pěšinách a také na komunikacích zůstávají po psech nevábne psí hromádky, které nejsou dobrou vizitkou pro majitele psů.

Tato problematika souvisí především s přístupem samotných majitelů. Jak my si zahradu udržujeme čistou od psích exkrementů, tak by se měli chovat i pejskaři na veřejných prostorách obce, v lesích, zejména lesních cestách a ostatních místech, které se svým čtyřnohým kamarádem navštíví.

Obracíme se proto na majitele psů, aby dodržovali pravidla slušného chování a hygienu obce a tím dali najevo všem občanům, že jim není lhostejné, jak naše obec vypadá.

Děkujeme všem majitelům, kteří pravidla hygieny a slušného chování dodržují, a věříme, že dojde k nápravě a nebudeme se muset bát, že po naší procházce si domů přineseme na svých botách i něco navíc.

Zdena Hlávková

KAM S NÍM? Problém psích exkrementů nemá uspokojivé řešení.

Máte psa? Pak jste už jistě zaznamenali, že kromě chlupaté radosti a roztomile uslintaného štěstí váš čtyřnohý miláček produkuje také exkrementy. Ano, je až opravdu zarážející, jak moc společného s nimi máme. Otázkou je, jak se přiměřeně psího trusu zbavit.

Výmluvy, proč psí trus nesbírat, všichni známe. Třeba že bobky jsou tak malé, že vlastně nemá cenu je sbírat. Bolí nás záda a kolena, takže se k nim ani neohneme. A nakonec, není to spíš povinností rychlé rotty, tedy úklidové čtyř obce? Ne, je to opravdu jen naše povinnost. A slušnost.

Sbírat a uklízet nepořádek po pejskovi, ať už je to čivava, nebo irský vlkodav, prostě musíme. Městské a obecní vyhlášky jsou v tomto ohledu velmi jasné a pokuty za znečišťování veřejných prostranství více než motivující. Pochopitelně, protože nikdo si nechce po podrážce rozmáznout něco psího, co už pak bude jenom jeho.

Foto: www.jafk-iprima.cz

Alíku, nepřerušuj koncert, nikdo se nedívá...

Nejde tu samozřejmě jen o estetické hledisko. Vzhledem k psí stravě je jejich trus docela solidní biologickou náloží, která své okolí znehodnocuje. Bakterie, viry a další cestující v psím trusu se nevyplatí brát na lehkou váhu: je to bohaté naleziště adenovirů a parvovirů, giardií (střevních labmlií), hlístic, tasemnic či kokcií. Určitě je nechcete potkat volně odložené

vedle trávníku dětského hřiště nebo na piknikovém pažitě v parku. Rozkládají se jen zvolna, usazují se v půdě, může je rozmočit první dešť. Stanou se problémem, kterého se dá zbavit jen obtížně. Platí, že každý bobek se počítá. Řekněme, že venčíte dvakrát za den. To je 14 hromádek za týden, vcelku solidní minové pole. Například v Praze při evidovaných +/- 83 000 hafanech? To je kalamita. Proto sbíráme. A ze stejných důvodů bychom je neměli nechávat za sebou ani „v přírodě“. Psí trus je prostě cizorodá záležitost, nadupaná parazity, se kterými imunitní systém zvířecích obyvatel lesa nepočítá. Kromě šíření neviditelných bakteriálních previtů je ve hře třeba znečištění vodních a půdních zdrojů, eutrofizace. Bobky sice hnojí, ale tady by neměly.

Bobek na skládce nebydlí.

Tím se dostáváme přímo k jádru pudla. „Ano, sbírat. Jinak pokuta.“ Jenže co s tím nadělením dál? Hodit úhledně zavázaný balíček v sáčku do odpadkového koše? Samozřejmě je to lepší, než jej šoupnout sousedovi pod rohožku, ale k dokonalosti to má daleko.

Psí trus je stejně jako každý jiný trus při svém rozkladu výrazným zdrojem metanu. Takže jestli skončí s netříděným odpadem na skládce, zaděláváme si vlastně na nehezky klimatický problém. Ono není moc skládek, které by byly na příjem takto znečištěného, biologicky závažného odpadu přímo stavěné.

Proč na tom záleží? Protože na fekálie není běžná infrastruktura sběru veřejných odpadků primárně stavěná. A ty tisíce plastových sáčků s psími bobky uvnitř, které na skládce hezky zrají, v pořádku nejsou. Situace nebude o mnoho lepší, když plastové sáčky nahradíte těmi „eko“ z recyklovaného papíru. Pořád je to bobek a pořád končí na skládce. Zatímco v jiných případech

Foto: www.mevatec.cz

bychom nabízeli univerzální odpověď – zařídte si kompost (tím se nic zkazit nedá), tentokrát přibrzdíme. Na kompost psí bobky taky nepatří. Jde o to, že podmínky rozkladu nejsou ve většině domácích kompostů ideální pro zpracování exkrementů. Abyste neutralizovali ony bakterie uvnitř hromádek, potřebovali byste skutečně dobře provzdušněný kompost, přehazovaný řekněme pětikrát do roka, ve kterém navíc teplota vyvolaná tlením přesáhne hranici alespoň 55°C. Což se v domácích podmínkách dost obtížně zjišťuje a udržuje. Výsledný kompost navíc nikdy nebude vhodný pro hnojení klasických zeleninových záhonků nebo na plnění květináčů. Rizika kontaminace prostě přetrvávají. Můžete jím maximálně tak oblažit trávník nebo přilepšit ovocným stromkům.

Vlny šumí...

Jaké je tedy ideální řešení? To, které zatím nemáme. Vypadalo by to nejspíš na celorepublikový centrální systém sběru psích bobků, při kterém by každá hromádka, úhledně zabalená do kompostovatelného nebo recyklovatelného sáčku, zamířila do sběrné budky

a v té by pak putovala do nedaleké kompostárny s bioplynovou stanicí. Tam by se psí odpad „zneškodňoval“ a ještě by se z něj získávala energie.

Ale co to? Závan budoucnosti? Něco takového, jen trochu méně komplikovaně, už přeci děláme. Čímž se dostáváme k tomu ne úplně uspokojivému, ale funkčnímu řešení. Psí bobky, které při venčí procházce sesbíráte, si odnese domů. A až bude vhodná chvíle (raději to moc neodkládejte), nakrmte svůj záchod. Kanalizace je na znečišťující fekálie stavěná a někde na jejím konci čeká čistírna odpadních vod, která se umí vypořádat s trusem a nejrůznějšími kaly. Obvykle přitom dojde i na to energetické zhodnocení.

Závěr?

Bobky rozhodně sbírat! Doma i venku, na zahradě, v parku, na poli i v lese. Klidně sbírejte i do plastových sáčků, alespoň jim prodloužíte dobu smysluplného využití. A pak je – ty bobky, nikoliv sáčky – spláchněte do záchodu. Ano, asi to zvýší vaši spotřebu vody. Ale pejsek je tak trochu člen domácnosti, takže s nějakými výdaji navíc musíte počítat.

Zdroj: www.ekolist.cz

Kompostér psích výkalů aneb psí kadibudka

Likvidovat správně psí hovínka není žádná legrace, jak jsme si popsali v předchozím článku. Do popelnice nepatří, do kompostu či bio-odpadu ve větším množství také nejsou vhodné, do záchodu je nelze házet v pytlících a musí se tam nosit...

Pro výkaly samotné nebo v papírových pytlících se nabízí použít psí kompostér, který se zakope do země. Lze ho koupit nebo vyrobit svépomocí například podle tohoto návodu.

Foto: www.pethaus.com.au

Jde v podstatě o to, sehnat nádobu nebo trubku s víkem, uříznout dno a navrtat do stěn díry kvůli provzdušňování. V případě, že kontejner nebudeme zcela zapouštět do země, díry pod horním okrajem, který bude nad zemí, nevrtáme, aby se zabránilo případnému šíření zápachu. Dále je třeba vykopat v zemi jámu, umístit do ní upravený kontejner, nasypat na dno menší kameny, případně kousky cihel apod. (kvůli drenáži), na to trochu směsi suché trávy, listů, větviček apod. Pak už zbývá jen vhadzovat exkrementy, lehce zasypávat vápnem (případně speciálním dezinfekčním prostředkem) a prokládat suchou trávou, listím, větvičkami. Pro hladký průběh kompostování se s každou dávkou exkrementů může přidat voda a enzymatický přípravek urychlující proces tlení. Nádoba vlastně slouží jen jako zpevnění stěn jámy, aby se časem nezbortila, a jako rám na víko, aby se nepropadlo. Po dvou až třech letech se trubka či nádoba vytáhne a zakope vedle a na původní místo se přesunou drny a zemina z nového místa.

Zdroj: <https://www.slatinak.cz>

UKLIÐME SVĚT, UKLIÐME ČESKO...

... aneb „Příroda dobrovolníky potřebuje“

Již od roku 1992 běží pravidelně pod taktovkou Českého svazu ochránců přírody kampaň s názvem Uklidme svět, uklidme Česko. K pravidelným jarním úklidům přírody se připojily Louňovice v roce 2007, kdy se každoročně různě početné skupiny našich spoluobčanů schází ke společnému úklidu. Jsou mezi námi našťastí i tací, kteří uklízí ve svém okolí pravidelně po celý rok, za což vám děkujeme!

Dle dostupných informací na webových stránkách www.uklidmecsko.cz byly v loňském roce jarní úklidové akce po Čechách v důsledku koronavirových opatření zrušeny, přesto se v průběhu roku do úklidu svého okolí pustilo 30 tisíc dobrovolníků, kteří posbírali 300 tun odpadků (běžně se těchto akcí účastní na 130 tisíc lidí).

V Louňovicích se společně tradičně uklízí v měsíci dubnu. Protože to nevypadá, že by pandemická opatření polevila, pokusili jsme se přizpůsobit těmto podmínkám. Na obecním úřadě si každý, kdo by se chtěl zapojit do uklízení akce ve svém okolí, může vyzvednout plastové pytle na odpad. Přitom se domluvíme, v jaké části a kdy máte v plánu uklízet s tím, že následně bude posbíraný odpad odvezen pracovníky obce.

Těšíme se na viděnou s pravidelnými účastníky a uvítáme jistě rádi také nové tváře.

OÚ Louňovice

PSST, JE NEDĚLE!

Nedělní klid a sváteční klid je křesťanská nábožensko-sociální tradice, v některých státech též oficiální veřejnoprávní opatření spočívající v zákazu určitých činností, například maloobchodního prodeje o nedělích a svátcích. V moderní době je ochrana nedělního klidu prezentována též jako sociální opatření k zajištění odpočinku zaměstnanců či ochraně rodinného života (www.wikipedia.org).

Přesto, že nedělní klid má v Louňovicích dlouholetou zakořeněnou tradici, stále se mezi námi najdou tací, kteří tento zvyk ignorují a v pravém nedělním poledni se pustí do řezání dřeva, sekání trávy či jiných hlučných činností. Často to občané nečiní snad přímo se zlým úmyslem, ale ve většině případů se jedná o nezáměr o své okolí. Člověku v dnešní uspěchané době někdy ani nedojde, že je vlastně neděle, že když ne já, tak ostatní mohou chtít odpočívat a užít si alespoň jeden klidný a tichý den. Žijeme v malebné obci na samém okraji rozlehlých lesů, pojďme si společně v neděli užít ticho a zvuky přírody.

BUÐME K SOBĚ OHLEDUPLNÍ.

Pamatujte, že o nedělích se neseká tráva, neřeže se motorovou pilou či křovinořezem ani na cirkulárce, zkrátka pojďme zkusit vyvarovat se všech činností, které produkují nepříjemný hluk. Děkujeme.

OÚ Louňovice

HLEDÁNÍ MALÝCH RADOSTÍ

Máme za sebou prazvláštní rok, plný otázek, nejistoty, pochybností, plný různých omezení a snad i trochu strachu. Byl to rok pandemie, která nás omezovala v cestování a vzájemném setkávání. Ale ve všem se dají nalézt i klady a něco pěkného. Kdo hledá, ten najde.

Přes počáteční nervozitu jsme možná dokázali nalézt ve svém životě zpomalení, zklidnění a smíření. Člověk je tvor přízřusobivý.

Budme rádi, že žijeme v Louňovicích, které jsou obklopeny lesy a rybníky, že máme kam chodit na vycházky a většina z nás má vlastní zahrádky. Stačí se pozorně dívat kolem sebe a vnímat i malé radosti. Třeba obrázek divokých kachen na okraji zamrzlé plochy rybníku Požár, které vypadaly jako navlečené korálky na niti.

Na procházce po vsi se na mne usmíval veselý sněhulák nebo v mrazivém dni zazářil rampouchy ozdobený smrk.

Radost může udělat i obyčejný pomalovaný oblázek položený na lavičce. Na zahrádce na mě za prvního letošního sněhu vykoukl stále ještě červený květ růže.

Brambořík zahradní kvete na zahrádce už od ledna a ani sníh mu nevadí.

V lese je možné se setkat s rozkvetlým pařezem. Jedná se o dřevokazný choroš se zvláštním názvem Outkovka pestrá.

Radostí kolem nás je plno, jen si jich všimnout. Dělejme radost nejen sami sobě, ale i druhým. Vždyť co člověk vydává, to se mu také vrací.

Text a foto: Marie Boudová

Po náročném pracovním týdnu či dni potřebujeme obnovit duševní síly, dobít baterky. Každý má svůj vlastní způsob, jak se alespoň na chvíli vrátit do pohody. Existuje jeden univerzální regenerační recept, který platí skoro na každého?

Zajisté existuje a určitě vás nepřekvapí, že tím zaručeným receptem je procházka po lese. Ano, les jako poslední artefakt divokosti přírody se svými stromy, křovinami i bylinami, půdou, která je protkána kořeny, les se svými obyvateli - zvěří, ptáky i hmyzem, les se svými barvami, vůněmi i zvuky. Les je zkrátka dobrý z podstaty.

Naštěstí lesnictví má ve střední Evropě dlouhou tradici, a tak se o zachování lesů netřeba tolik obávat, i když témat k diskuzím se najde mnoho. Ale to obecně platí pro veškeré lidské konání. Každý máme svůj názor na školství, zdravotnictví nebo třeba jadernou elektrárnu.

Vezměme to ale hezky po pořádku. Lidé dřevo využívají od nepaměti, dá se z něj postavit celý dům, lze s ním vytápět, vyrobit z něj hudební nástroj, kolébku i rakev. V historických dobách se lidé bez výrobků ze dřeva neobešli vůbec a také dnes jej rádi využíváme - a je to dobře z mnoha důvodů. Jde jen o to, jak mít dřevo a lesu neškodit.

Tady se vraťme o pěknou řádku let nazpět, do dob Marie Terezie, která v roce 1754 vydala zemský lesní řád a položila základ přístupu, který je v naší lesnické legislativě patrný dodnes. Současný lesní zákon pochází z roku 1995. Ptáte se, jak je možné, že se udržel v platnosti tak dlouho? Odpověď je jednoduchá, je prostě povedený, splnil zadání na výbornou a v době, kdy se u nás teprve formovala občanská společnost, ochránil lesy před plundrováním. Patří k nejprísnejším v Evropě a nejspíše i ve světě.

Základní pointa uvědomělého lesního hospodářství spočívá v „úmluvě s lesem“, že nebude vytěženo více dříví, než kolik přiroste, nebude ubývat ani dříví co do objemu, ani lesní půdy co do výměry. Nad lesy je dohled, lesy jsou pravidelně inventarizovány a princip trvalosti je včleněn do každého lesního hospodářského plánu.

Je výsostným právem vlastníka lesa v něm hospodařit a mít z něj užitek, podobně jako zemědělec se snaží uživit hospodařením na poli, které obdělává. Je ale také zákonnou povinností vlastníků lesa o les řádně pečovat, po provedených těžbách zajistit, aby na uvolněných místech rostly nové stromy, mladé lesy cíleně

prořezávat a podporovat nadějně stromy v jejich růstu a mnoho dalšího.

Lesní hospodářství je typickou prvovýrobou a „dřevěný chleba“ byl a je tvrdě odpracovaný na všech úrovních. Probíhající změna klimatu představuje pro lesy i lesníky náročnou zkoušku. Vlivem teplého počasí a nedostatku srážek je zdravotní stav lesů výrazně oslaben. Například zde, ve středních Čechách, vstupujeme do šestého roku boje s kůrovcovou kalamitou. A věřte, že to není lehké.

Ptáte se, jak lesům pomoci? Určitě se o lesy i nadále upřímně zajímejte a bude to znít paradoxně, ale vyhledávejte dřevo a obklopujte se výrobky ze dřeva, nejlépe místního. A nebojte, dobře to dopadne, když se přičiníme.

Vstup do lesů je v Čechách volný pro každého, ale pozor, v rámci Evropy to není zcela samozřejmé, a tak mějme na paměti, že vstoupíme-li do lesa, jsme na návštěvě hned dvakrát. Jednak u lesních obyvatel, všech těch volně žijících tvorů a tvorečků a také u vlastníka lesa.

*Ing. Radek Kajfosz, Ing. Karel Blažek
výrobně technický úsek
Foto: Ilona Malinová*

Jak jsme se v roce 2020 podíleli na ochraně životního prostředí.

Díky svým obyvatelům se Louňovice mohou za rok 2020 pochlubit sběrem starého elektra o hmotnosti 5,46 tun, určeného ke zpětnému odběru a recyklaci. Na každého obyvatele tak připadá 4,80 kg vysloužilých spotřebičů. Společně jsme tak přispěli ke snížení spotřeby elektrické energie, nižší produkci skleníkových plynů a celosvětovému omezení těžby ropy a železné rudy. Recyklací se pokryla i část dodávek mědi nebo hliníku pro průmyslovou výrobu.

Konkrétní přínos obyvatel vyčísluje „Osvědčení o podílu na zlepšení životního prostředí“, které na základě dosažených výsledků vystavil kolektivní systém pro sběr a recyklaci vysloužilých spotřebičů Elektrowin.

Z osvědčení vyplývá, že jen díky obyvatelům Louňovic došlo za rok 2020 k úspoře produkce CO₂ o 65,17 tun. Víte, kolik smrků je potřeba k pohlcení stejného množství CO₂? Celých 26 stromů.

Také nebylo nutné vytěžit 3 201,60 litrů ropy. Představte si, že z tohoto množství se pokryje spotřeba pohonů hmot auta např. na cestu z Prahy do Brna po dálnici D1, a to 120x.

Došlo také k úspoře 32 957,88 kWh energie. To je asi tolik energie, jako kdybychom spustili cyklus myčky nádobí 32 958x.

Podařilo se recyklovat 3 141,23 kg železa. Toto množství recyklovaného železa by bylo možné použít pro výrobu 129 kusů nových praček bez nutnosti těžby železné rudy.

Recyklací vysbíraných spotřebičů se podařilo získat 110,87 kg mědi, což by stačilo pro ražbu 19 711 jednoeurových mincí, a také 136,96 kg hliníku, který by stačil na výrobu 9 131 plechovek o objemu 0,33 litru.

Dana Kodejšová

• • • ZE ŽIVOTA OBCE • • •

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

SRDEČNĚ BLAHOPŘEJEME LOUŇOVICKÝM OBČANŮM OD 60 LET, KTERÍ V OBDOBÍ OD POSLEDNÍHO VYDÁNÍ ZPRAVODAJE OSLAVIDI KULATINY A PŮLKULATINY, A SAMOZŘEJMĚ TAKÉ ÚPLNĚ VŠEM OSLAVENCŮM NAD 80 LET:

LEDEN

* Jiří Novák, Bohumír Velechovský

ÚNOR

* Oldřich Adel, Josef Malota, Jarmila Vobrová, Zdeněk Drátovský,
Jiří Mejsnar, Josef Kovařík, Vladimíra Hanusová, František Pajer,
Marie Peterková, Vasil Gešev

BŘEZEN

* Miroslav Daneš, Galina Wendlová, Josef Dražil, Jiří Kunt,
Dagmar Váňová, Eman Král

DUBEN

* Marta Šindelářová Horáková, Vilém Unger, Jiří Šusta, Jiří Fulín,
Josef Křenař, Jiří Heš

AKCE, KTERÉ NEBYLY...

Na sklonku loňského roku jsme vás ve Zpravodaji zvali na tradiční předvánoční a vánoční akce. V říjnu, kdy jsme Zpravodaj připravovali, to vypadalo vše ještě poměrně optimisticky. Nicméně díky koronavirovým opatřením nedošlo bohužel již ani na rozsvícení vánočního stromu za účasti veřejnosti. Omezení hromadných akcí na deset lidí by neuspokojilo „poptávku“, a tak louňovický vánoční strom rozsvítil na první adventní neděli pan starosta s velkým smutkem sám.

Stejně tak se nekonala každoroční mikulášská nadílka ani již tradiční předvánoční country bál. Jiří Holoubek nemohl přivést do Louňovic žádné zajímavé hosty na Blízká setkání a divadelní soubor Dipona nepředstavil svou novou hru na prknech, co znamenají svět.

Neztráceli jsme naději a do poslední chvíle jsme domlouvali s Ondřejem Cutychem vánoční zpívání pod Zvoničkou. Ano, čtete dobře, Ondřej se svým souborem nám přislíbili návrat k tradičním zpěvům pod jejich taktovkou. Bohužel krátce před Vánoci se na chvíli uvolněná omezení opět zpřísnila, a to natolik, že jsme se museli vzdát i této naší letité tradice. V loňském březnovém Zpravodaji jsme zmiňovali, že tradice nebyla přerušena celých 24 let. MINULÝ rok nám to bohužel pokazil.

Stejně tak se nerozezněly varhany v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Mukařově u příležitosti vánočního koncertu, který pravidelně na konci roku již několik let

organizuje náš pan starosta Josef Řehák.

Ani v prvních měsících nového roku nám nebylo práno. Plesová sezóna pod taktovkou TJ Slavia Louňovice neodstartovala a netančilo se ani na tradičním maškarním báli v restauraci U Henců.

Nesmíme zapomenout ani na naše nejmenší občany, kteří přibyli do Louňovic v roce 2020. Ze všech již mnohokrát zmiňovaných důvodů jsme je nemohli veřejně přivítat do naší obce na pravidelně organizované akci Vítání občánků. Miminka se však nemusejí obávat, že by o tuto milou tradici přišla úplně. Jakmile to situace dovolí, jsme připraveni je pozvat na obecní úřad, kde budou zapsána do pamětní knihy a odnesou si také drobné dárečky na památku.

V době, kdy vznikalo toto vydání Zpravodaje, nesmělo se jít ani na procházku za hranice katastru obce, natož cestovat z okresu do okresu. Nebylo tedy možné plánovat s určitostí nic.

Věřte, že pokud pandemická situace dovolí, jistě bychom se s vámi rádi tradičně potkali u plápolající vavří 30. dubna na akci Pálení čarodějnic. Uvidíme, jaká opatření si na nás politici a hygienici v brzké budoucnosti nachystají...

Nezbývá, než se těšit na lepší zítřky a doufat, že se situace brzy ustálí alespoň natolik, abychom se mohli potkávat na venkovních akcích!

Všechny plánované akce budou uveřejňovány na webových stránkách Louňovic v aktualitách. Kdo je přihlášen k jejich odběru, dostane informace automaticky emailem.

Martina Malinová

VZPOMÍNKA NA OTTO KRUTSKÉHO

V minulém čísle Louňovického zpravodaje jsme se krátce rozloučili s Otto Krutským (+21. 10. 2020), pravidelným autorem článků z historie Louňovic a blízkého okolí, jedním z hlavních pořadatelů Setkání pamětníků, zakládajícím členem a hybným motorem Spolku staromilců v Louňovicích, letitým knihovníkem, nadšeným archeologem... Mohla bych dlouho pokračovat ve vyjmenovávání jeho činností a zájmů.

Narodil se v prosinci 1974 Otovi a Jindřišce Krutským jako prvorozený, má ještě sestru Petru. Celý život prožil v Louňovicích. Vyučil se truhlářem, poté úspěšně absolvoval gymnázium s maturitou a později absolvoval tři semestry na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy se zaměřením na archeologii pravěku a středověku.

Otto měl velký zájem o dějepis už na základní škole, kde rád diskutoval se svými učiteli, a prokazoval tak svoje vědomosti o dějinách. Základní školu Mukařov například reprezentoval v okresním kole dějepisné olympiády s výborným výsledkem.

Po vyučení se krátce věnoval truhlářině, pak vystřídal několik zaměstnání, která ho však nikterak nenaplnovala. Až práce v Muzeu Říčany ho začala přivádět k jeho celoživotnímu koníčku – k historii. Mnoho let kamarádil a spolupracoval s Jiřím Filípkem, pracovníkem Muzea v Kostelci nad Černými Lesy. Později byl zaměstnán u Archeologického ústavu AV ČR Praha, kde pracoval na zajímavých vykopávkách v Praze a Středních Čechách. Odtud přešel k instituci ZIP o.p.s. – Západočeský institut pro ochranu a dokumentaci památek, který se stal jeho posledním působištěm.

Celý život se ve svém volném čase věnoval regionální historii, rád jezdil po okolí, zjišťoval a shromažďoval dokumentace o kapličkách, zvoničkách, pomnících, náhrobcích, portálech apod., vše fotografoval a podrobné informace sháněl v archivech. Zajímala ho genealogie, přičemž o historii louňovických rodů a domů pořádal veřejné přednášky a o své poznatky se s námi děлил v Louňovickém zpravodaji. Zůstalo po něm nepřeberné množství rozpracovaných dokumentů, které nám už nedokončí. Škoda...

Do tohoto čísla zpravodaje jsme shromáždili několik vzpomínek na Otto Krutského od jeho přátel, kamarádů, spolupracovníků.

Pavel Čadil, bývalý starosta Louňovic, na Otou Krutského vzpomíná:

„Těžko se mi vzpomíná na Otíka Krutského a mluvím o něm v minulém čase. Znal jsem ho totiž od jeho narození a i všechny jeho příbuzné od babiček a dědů přes rodiče a všechny další příbuzné. Znali ho i všichni v obci, ať už jako knihovníka, když nahradil v této roli svoji maminku v místní knihovně, tak z roznášení poš-

ty nebo z práce v redakci Louňovického zpravodaje či dalších aktivit. Každý, kdo totiž alespoň jednou měl v ruce Louňovický zpravodaj, se s jeho prací setkal. Ota byl známý i z různých odborných přednášek o historii obce, historii různých rodů, domů a objektů nejen v Louňovicích, ale i v okolí. S tím vším nás seznamoval na setkávání rodáků a pamětníků a na přednáškách Spolku staromilců. Bylo zajímavé pozorovat, jak rostl jeho zájem o dějiny a kolik času věnoval naší historii a činnosti ve Spolku staromilců, kde patřil k jeho zakladatelům. Pokud měl i nějaké nedostatky tak jako ostatně každý, nemluvme dnes o nich. Říká se totiž o mrtvých jen dobré. A tak, Otíku, děkujeme za to, co jsi pro nás všechny vykonal a čest Tvoji památce. Rodičům a Tvým nejbližším upřímnou soustrast.“

Roman Čížek vzpomíná na spolupráci s Otou Krutským:

„V každé obci se najdou lidé, kteří se do její historie obzvláště významně zapíší. Není tomu jinak ani v našich Louňovicích. Jedním z nich byl Otto Krutský, který v říjnu 2020 v relativně mladém věku zemřel. Jeho koníčkem a také povoláním byla historie.

Do povědomí občanů Louňovic se zapsal nejprve jako knihovník. A to nejen řádnou péčí o knihovni fond a chod obecní knihovny, ale také doplňováním knih o nové, navázáním spolupráce s většími knihovnami v okolí a rozšířením nabídky pro čtenáře z Louňovic. Jeho snahou bylo navázat na odkaz knihovníka a archiváře obce, po němž se nyní naše obecní knihovna nazývá Ženíškova. Utřídil jeho historické práce o louňovické historii a v dalších letech na ně navázal.

Velkým mezníkem byl podíl Otto Krutského na přípravě a realizaci akcí oslav 600 let od první písemné zmínky o existenci naší obce. Nejenže byl iniciátorem mnoha aktivit, ale také se na jejich realizaci významně podílel. Byl členem komise, kterou pro přípravu oslav zřídilo zastupitelstvo obce. Významně se podílel na přípravě a vydání rozsáhlé publikace o Louňovicích, která byla vydána u příležitosti oslav. Byl iniciátorem vzniku Louňovického „oslavového“ zpravodaje a také šéfredaktorem redakční rady. V pěti číslech tohoto „oslavového“ zpravodaje lze nalézt z pera Otto Krutského mnoho článků o historii Louňovic a jejich obyvatel, jako je například seriál historie starých gruntů či články o historických dokumentech, které mají vazbu na vznik a historii obce Louňovice. I o tom, kdo to byl Tomáš Ženíšek.

Z dalších akcí, na kterých se Otto Krutský v rámci oslav 600 let od první zmínky o existenci naší obce významně podílel, je nutno připomenout vybudování Kamenického skanzenu, naučných stezek a informačních tabulí o Louňovicích.

Od roku 2008 pokračovalo vydávání Louňovického zpravodaje, kdy téměř v každém čísle je možno nalézt

příspěvky Otto Krutského. Pokračuje jeho snaha o doložení a zachování historie Louňovic a jejich obyvatel.

Vzpomeňme na články o vzniku Zvoničky a jejím autorovi Adamovi, o počátku domkářské výstavby, pozůstatcích středověkých kachlových kamen z Louňovic, o Pastýřích, poselcích a ponocných, o Louňovácích v první světové válce, o pomníku padlým ve světové válce, o sboru dobrovolných hasičů, o kamenických rodech v Louňovicích a o počátcích těžby žulového kamene na Mukařovsku, o hasičské a později obecní knihovně, o historii kostela v Mukařově, o louňovických vrchnostech a další. V této souvislosti vzpomeňme na jeho významný podíl na zdokumentování archeologických nálezů v lokalitě Louňovice – Bacilák z roku 2010. Až budou po létech naši potomci upřesňovat historii Louňovic, budou moci na práce Otto Krutského navázat.

A nemůžeme zapomenout na aktivity Otto Krutského v louňovických spolcích. Máme tu na mysli jeho aktivity ve Spolku staromilců v Louňovicích. Patřil v roce 1999 k jeho spoluzakladatelům a od té doby k jeho aktivním členům.

Otto Krutský - vzpomínáme a děkujeme.“

Na Otu Krutského zavzpomínala **Broňa Udržalová**:

„Otu jsem blíže poznala na jaře v r. 2006, kdy jsem se zapojila do aktivit oslav 600 let o naší obci, jako šéfredaktora Louňovického zpravodaje. Vzpomínám si, že z jeho hlavy vznikl nápad ho nazvat OSLAVOVÝM. Podotýkám jen, že nyní jsou v každé obci vydávána různá periodika, ale před 15 lety to bylo výjimečné. Spíše se tehdy vydávaly jedno-dvoustránkové informace o obcích. Vydávat Zpravodaj bylo na naši obec tehdy fakt průkopnické. Říkali jsme si, že to zkusíme ve větším stránkovém a obsahovém rozsahu na JEDEN ROK, rok našich oslav – A VYŠLO TO.

Zpravodaj dodnes vychází, i když v pozměněné formě, ale tu prvotní myšlenku měl Ota s Romanem Čížkem. Tehdy jsme opravdu psali články „na koleně“, ale historické reálie tam dodával zejména Ota. Bylo to dáno nejenom tím, že byl rodákem, ale pohyboval se vždy v badatelsko-historickém zájmu. Tehdy jsme si říkali, že rok – tedy 2007, který byl i výročním o první písemné zmínce o Louňovicích – vydávání svými příspěvky zajistíme. A nyní, po 15 letech, se dále vydává, byť v jiné grafice, s jiným obsahem a i jinými příspěvateli. Ale myslím si, že základ zůstává v Otovi.

Pak jsem několik schůzek trávil s Otou i při psaní brožury (pak z nápadu vznikla knížka) o Louňovicích, která také v r. 2007 vyšla. Je sice pravda, že o příspěvky jsem ho musela upomínat. Bylo to dáno i jeho perfekcionalismem, že když to neměl naprosto přesně napsané (probádané), tak to nechtěl vypustit. Hm, a pak příspěvek dodat zapomněl. Ale jeho přínos v historickém popisku obce a bližšího okolí je nepopíratelný. Zejména je Otův rukopis viditelný v části o Kříži, Zvoničce,

Kamenících, o Obecní knihovně, Sboru dobrovolných hasičů a Letních bytech, Okrašlovacím spolku nebo Ochotnickém divadle.

Ota byl velkým obdivovatelem louňovického knihovníka Ženíška (1951-1963). Mám pocit, že díky Otově iniciativě je knihovna v Louňovicích po panu Ženíškovi pojmenována.

Vícekrát jsem se i po ukončení našeho oslavového roku s Otou setkala, nejenom ohledně louňovických aktivit. Nebyla jsem jeho blízkou nebo velkou kamarádkou, ale vždy mě překvapovaly jeho znalosti. Např. třeba o Egyptě dokázal vyprávět s velkým zaujetím.

Ota byl studnice znalostí, cenila jsem si ho za jeho rozhled a měla jsem ho ráda. Škoda jen, že jak rychle a naplno žil, tak i rychle odešel.“

Pepa Pšenička, principál divadla DIPONA, na Otou Krutského vzpomíná:

„Byl to právě on, kdo nám ukázal kroniku s fotografiemi amatérského hraní divadla v Louňovicích z doby první republiky až do roku 1962. Z jeho úst jsme se dozvěděli jména tehdejších herců, pro něž byl svět divadla a jeviště ona pověstná prkna, která znamenají svět.

Bylo pro mne překvapením, že jsem na divadelních fotkách poznal svého bratrance Vaška Ryndu z Mukařova, kam jsme jezdili na prázdniny. Vašek zkoušel pana řídícího v Zapadlých vlastencích a já se sestrou jsme mu dělali žáky, aby se mu dobře zkoušelo. Byl jsem malý kluk. To, že jednou budu také hrát v Louňovicích divadlo, jsem v té době netušil. Vlastně to, že jsem se jako herec na louňovickém jevišti po letech mohl také ukázat, je jakási paralela. Svět je malý.

Na prvních začátcích Dipony v Louňovicích se podílela Petra Krutská, která mezi nás přivedla svého bratra Otíka. Aktivně pomáhal se stavbou jeviště letní scény v areálu restaurace U Henců i té v sálu hotelu U sv. Huberta. Vždy byl ochotný pomoci s přípravami na před

stavení a s úklidem nakonec. Také texty v programu, přibližující minulost amatérského divadla v Louňovicích, jsou jeho dílem.

V počátcích divadla Dipona v roce 2013 se snažil do divadelní aktivity zapojit i členy Spolku staromilců, ale z toho pokusu agitačního prodeje vstupenek na představení sešlo. Později, při nácviu hry Pět dolarů za lásku, začal s námi Otík zkoušet. Postava soudce se k němu hodila. Škoda, že z pracovních důvodů (začal pracovat v Kostelci nad Černými lesy) jsme se museli poohlédnout po někom, kdo by ho nahradil. Ale když měl čas, rád mezi nás zaskočil a pomohl, kde bylo potřeba.

Co dodat na závěr? Že na Otíka, jak se mu říkalo, ani po jeho odchodu nezapomeneme.“

Radek Široký, ředitel ZIP o.p.s., poslední zaměstnavatel Oty Krutského na něj vzpomíná:

„S lítostí a hlubokým zármutkem jsem přijal zprávu o úmrtí Oty Krutského, našeho kolegy a spolupracovníka v oboru výzkumu archeologie.

Ota představoval velmi důležitý článek v soukolí našeho pracovního týmu. Jeho nečekaným a předčasným odchodem vzniká v našich řadách výrazná trhlina, která se bude jen těžko zacelovat. Bohužel až nyní si plně uvědomujeme, jak velmi byla pro nás důležitá jeho samostatnost, svědomitost a vysoké nasazení, s nímž se věnoval svým pracovním úkolům.

Osobně jsem si velmi vážil jeho zkušeností a odborných znalostí, které dokázal vždy bravurně využívat při dokumentaci nálezových situací. Ve svém oboru patřil ke špičkovým profesionálům. Těch několika let, kdy jsem měl možnost s Otou spolupracovat, si velmi vážím. Bylo mi ctí být jeho kolegou, bylo mi ctí být jeho šéfem. Bude mi chybět, bude nám všem velmi chybět.“

Jiří Filípek – Muzeum hrnčířství Kostelec n. Č. l.:

„Velmi mě zaskočila zpráva o odchodu mého kamaráda Oty Krutského. Budu na něho vždy vzpomínat a děkovat za jeho pomoc a nadšení ve věci historie. Nikdy na Otíka nezapomenu.“

Zápis ze schůze Staromilců

Dnešní schůze se koná v restauraci „V Sedmém nebi“

30.2.L.P.

Přítomni: Zlata, Standá, Jiřina, Petra, Jirka

Omluveni: Otto

Neomluveno: 0

1. Pozdní příchod – Jiřinka, Petra á 20,- Kč. Do společné kasy přibylo 40,- Kč.
2. Dávám návrh na průběh dnešní schůze a to: rekapitulace splnění/nesplnění našich cílů, úkolů. A zavzpomínáme na pár akcí a výletů.
3. Návrh byl jednomyslně přijat. Připomínka Standy, že si na všechno nepamatuje, ho neomlouvá, vše je zapsané a co měl udělat a neudělal, se nyní ukáže. Stejně nejvíc a nejdůležitější věci bylo zadáno Otíkovi.
4. Popisky nebo jména k fotografiím, co máme okopírované, Otík splnil! Chválíme!!
5. Vstupenky na opery: Rigoletto, Madame Butterfly, La Bohéma zakoupeny. Zajistila Petra.
6. Otta začal pracovat na obecním archivu. Sbírá podklady o životě a práci (v obci) pana Ženíška – kronikáře a archiváře.
7. Hugo Pavel – posezení s bratrem Oty Pavla – zorganizoval Otík, přišlo cca 20 lidí. Pěkné vyprávění.
8. Přednáška s promítáním k 10. výročí založení spolku staromilců „Po stopách minulosti“ – Otta byl dokonalý, perfektně připravený – velká pochvala.
9. Další přednáška „TO LOUŇOVSKÉ ŽIVOBYTÍ...“ (bylo promítáno i na sezení louňovických rodáků) opět skvěle předneseno, připraveno – opět pochvala pro Otíka. I následné přednášky s promítáním, které Otík pro širokou veřejnost připravoval, byly profesionálně předneseny i zpracovány. Za to děkujeme.
10. Výlet do Třeboně (5 dní), který se náramně vydařil! Otas se kochal památkami, a když se „dokochal“, bavil nás svým osobitým vtipem. Moc jsme se nasmáli.
11. Návštěva Kroužimského skanzenu o Velikonočích – navrhla Jiřinka. Bylo tam ale moc lidí, takže jsme se i navzájem ztratili, hlavně Otíka jsme stále hledali, ale to jsme zvyklí.
12. Proběhla další úspěšná sbírka pro depozitum Beruška – organizuje Zlata.
13. Otta se Standou domluvili přednášku Michala Dlouhého, který napsal Četnické humoresky. Leč se Otík snažil připravit do vývěsky (u potravin) shrnutí práce a knižní tvorbu pana Dlouhého, roznesl asi 120 plakátků, přišlo cca 20 lidí. Škoda.
14. Dvoudenní výlet do Litoměřic na zahradu Čech a vinařské slavnosti naplánoval Jirka. Otík si pro nás připravil povídání o městě a jeho historii (jak jinak).
15. Otík píše články do zpravodaje, pomáhá třídit sbírky v kosteleckém muzeu, pracuje jako archeolog při vykopávkách v Praze na Starém Městě a ještě stihá „pohánět“ k aktivitě nás, staromilce. Proto dnešní schůzi raději ukončuji.
16. Schůze ukončena v 15:00 hodin.

Otíku, pevně věřím, že jinak psanou vzpomínku na Tebe bys od nás nechtěl. I tak nám posledními řádky dovol se s Tebou rozloučit. Nasadil jsi opravdu vysokou laťku moudrosti, znalosti, dovednosti, skromnosti a obáváme se, že s tím nebudeme umět pracovat.

Byl jsi tahounem našeho spolku. Zůstalo tady tolik odvedené, dokonale odvedené práce. Bohužel i nedokončené - a to Ty dobře víš, že ji bez Tebe dokončit těžko dokážeme. Dohlížej na nás, ať alespoň v něčem pokračujeme, i kdyby to měly být jen výlety za poznáváním. A naše schůze, oslavy, setkávání aj. Abychom „nezahodili“ to, co Ty jsi stmeloval a svojí prací dovedl k dokonalosti.

Otášku, bylo nám ctí být Tvými kamarády.

Takže: Nechtě jsou všechny bytosti šťastné a spokojené! Jupíííí...

...jen Tvůj Spolek staromilců...

Na závěr se sluší osvětlit malou Ottovu mystifikaci s jeho jménem, kterým se podepisoval ve své dospělosti. V jeho dokladech nalezneme křestní jméno Oto – svátek má podle kalendáře 26. dubna. To jedno **t** si do svého jména přidal sám, tak se mu to líbilo.

Marie Boudová

**ULOŽENÍ URNY NA MÍSTNÍ HŘBITOV V LOUŇOVICÍCH
PROBĚHNE V NEDĚLI
25. 4. 2021 V 15.00 HODIN.**

NA KOLE LADOVÝM KRAJEM

Od roku 2000 je obec Louňovice součástí mikroregionu Ladův kraj. Tento svazek obcí vznikl s cílem o společný rozvoj cestovního ruchu, kultury a propagace. Za dvacet let této meziobecní spolupráce vzniklo mnoho nově vyznačených turistických stezek pro pěší a také cyklostezek, které dnes bereme jako samozřejmou součást našich životů.

Na konci února proběhla schůzka zástupců jednotlivých obcí za účelem ještě lepší propojenosti pro cyklisty. Budou doznačeny chybějící úseky, přeznačena nesrozumitelná místa apod.

Nesmíme opomenout zbrusu novou, čerstvě dobudovanou cyklostezku **DO PRAHY NA KOLE**, jejíž výstavba byla dokončena v roce 2020. Zřizovatelem stezky jsou jednotlivé obce na trase, která je 14,3 kilometrů dlouhá a většinou vedená jako stezka pro cyklisty. Vede z Mnichovic přes Všestary, Světic, Říčany až do pražských Kolovrat. Cyklostezka má sloužit jak pro dopravní cyklistiku, tak k rekreaci – po její cestě se nachází odpočívadla a různé výletní cíle. Součástí je 22 přístřešků, 20 informačních tabulí či 30 „ladovských“ rozcestníků.

Pojďme se společně podívat, jaké možnosti cyklistického vyžití nám Ladův kraj nabízí. Celkem se v našem okolí nachází pět doporučených okruhů.

1. Hrusický okruh - Josef Lada a hvězdná obloha

Délka: 24,5 km

Mnichovice - 0020 - Mirošovice - 0025 - Hrusice - 0025 - 0023 (vlevo) - Ondřejov - Zvánovice - 0023 - 0024 (vlevo) - Struhařov - 0024 - 0022 (vlevo) - Klokočná - Mnichovice

Tento okruh se jistě zalíbí dětem i dospělým, kteří se rádi vrací do časů pohádek svého dětství. Uvidíte totiž rodnou obec Josefa Lada, který právě do tohoto kraje umístil své pohádkové hrdiny. Větší kopce si budete muset vyšlápnout na cestě mezi Hrusicemi a Ondřejovem. Jistě to ale bude stát za to, nachází se zde hvězdárna, kde se v sezóně můžete zúčastnit prohlídky a obohatit své znalosti. Trasa vede většinou po zpevněných cestách, místy po silnicích a místních komunikacích.

2. Říčanský okruh - lesy, rybníky, historie

Délka: 11 km

Říčany, žel. st. - 0020 - Masarykovo nám. - 0021 - koupaliště Jureček - 0020 - Říčany, žel. st.

Tato trasa, vedoucí zčásti lesem a zčásti městem, vás provede kolem říčanských rybníků a díky kulturním a historickým památkám, které po cestě uvidíte, se seznámíte s dějinami města Říčany. Většinou pojedete po zpevněných cestách nebo po místních komunikacích. Terén cyklotrasy je mírně kopcovitý, ale vzhledem k její délce je vhodná i pro rodiny s menšími dětmi.

3. Okruh Voděradskými bučinami - harmonie v každé roční době

Délka trasy: 16 km (kratší varianta) 18,5 km (delší varianta)

Kratší varianta: Svojetice - 0031 - 0024 (vlevo) - 0023 (vlevo) - Louňovice - 0022 - Svojetice

Delší varianta: Svojetice - 0031 - zelená turistická značka (je pokračováním 0031, není však vyznačena, na mapě tečkovaná) - Legner Hotel Zvánovice - 0023 (vlevo) - Louňovice - 0022 - Svojetice

Cyklotrasa vede téměř celou cestu krásným a klidným prostředím Voděradských bučin většinou po zpevněných cestách. Terén je jen velmi mírně zvlněný, takže je vhodný i pro rodiny s dětmi.

4. Okruh Velkopopovicko a Kamenicko - krásnou přírodou za významnými kulturními památkami

Délka: 37 km

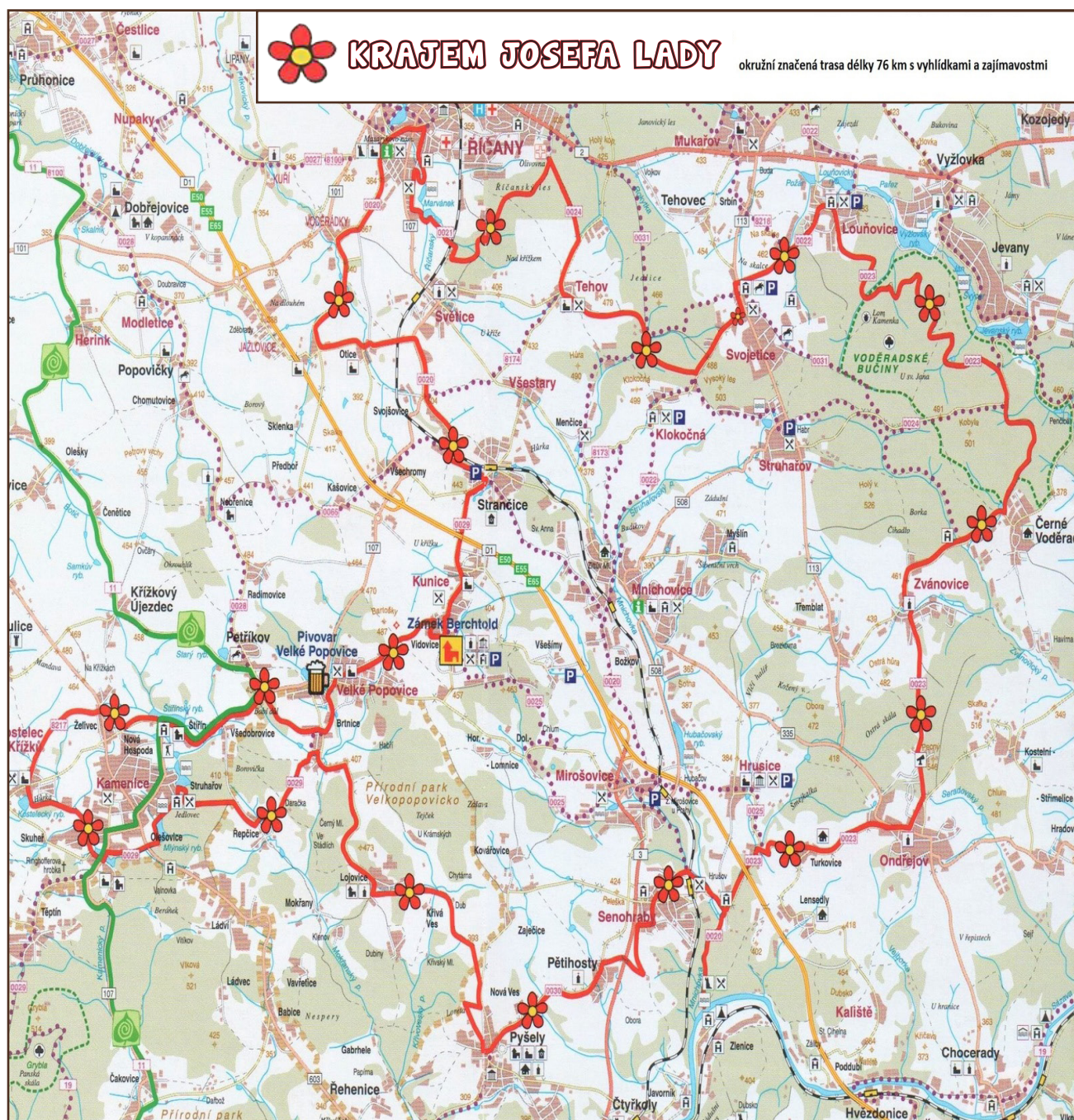
Mirošovice - 0020 - Senohraby - Hláška - (zpět) Senohraby - 0030 - Pyšely - 0028 - 0029 (vlevo) - Kamenice - Kostelec u Křížků - Ringhofferova hrobka - 11 - Kamenice - Štířín - 11 - 0028 (vpravo) - 0029 (vlevo) - Velké Popovice - Kunice - Stránčice

Na této trase je mnoho turistických zajímavostí, mezi které patří zřícenina hradu Zlenice, zámky Kamenice a Štířín nebo Velkopopovický pivovar. Dosyta se však nabažíte i přírodě, protože úsek cyklotrasy vede Přírodním parkem Velkopopovicko. Trasa vede nejvíce po silnicích III. třídy a zpevněných cestách.

5. Okružní krajem Josefa Lady

Okružní stezka krajem Josefa Lady spojuje svazkové obce a zajímavá místa v regionu. Stezka je značena červeným květem.

Cyklistický okruh krajem Josefa Lady je dlouhý 76,3 kilometrů a výškový rozdíl na trase činí 222 metrů. Stezka je součástí páteřní trasy Greenway z Prahy do Vídně. I když ji neabsolvujete celou, nevadí, nabízí spoustu menších rozmanitých okruhů. Vede zvlněnou krajinou Pražské pahorkatiny v místech mezi severně položenými Říčany, Černými Voděradami na východě, Pyšely na jihu a Kostelcem u Křížků na západě. Stezka uspokojí spíše zdatnější cyklisty, ale například jízdu po vrstevnicové silnici Voděradskými bučinami zvládne i rodina s malými dětmi.

Nám nezbyvá než doufat, že v době vydání našeho Zpravodaje bude již uvolněno cestování alespoň z okresu do okresu či z kraje do kraje, abychom si tyto nádherné cyklotrasy mohli dosyta vychutnat. Pro více inspirace neváhejte navštívit webové stránky mikroregionu Ladův kraj na www.laduv-kraj.cz.

Martina Malinová
www.laduv-kraj.cz

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA - „Ani COVID nás nezastavil“

Letošní fotbalová sezóna 2020/2021 je opravdu neobvyklá. Její podzimní část trvala sice jen necelé dva měsíce, ale i za tuto krátkou dobu se naši svěřenci ukázali v tom nejlepší světlo.

Zejména kategorie mladší přípravky, která za tuto krátkou dobu odehrála ve 4 turnajích celkem 19 zápasů, v nichž získala 18 vítězství, 1 prohru a 54 bodů z 57

možných. Celkové skóre: 149 : 31. Je velká škoda, že se nepodařilo takto dobře rozehranou sezónu dohrát až do konce.

Následovala zimní část letošní sezóny, ve které došlo k uzavření všech halových turnajů, které trvá doposud. Ani s touto situací jsme se nechtěli smířit a díky aktivnímu přístupu našeho šéftrenéra mládeže Lukáše Ajchlera jsme spustili tréninky ON-LINE formou. Jedná se o kondiční tréninky, které probíhají prostřednictvím video mítinků každý čtvrtek. Tyto kondiční tréninky jsou určeny pro naše nejmladší kategorie: BabyFoot, mladší příprava, starší příprava a mladší žáci. Trénink je rozdělen do dvou hodinových bloků, kdy první hodina je určena pro první dvě kategorie a druhá hodina pak pro kategorie zbývající.

Pro nadcházející období připravujeme navíc také ON-LINE soutěže, abychom děti neustále motivovali k pohybu, a budeme doufat, že se situace co nejdříve zlepší. *Martin Kadlec trenér MP Slavia Louňovice*

VÍTE, ŽE MÁME V LOUŇOVICÍCH ÚSPĚŠNÉHO HOKEJISTU?

JAN ŠTIBINGER

Jan Štibinger (* 16. února 2000, Praha) je český lední hokejista hrající na pozici obránce. Hokejově vyrůstal v klubu HC Slavia Praha. Když mu bylo deset let, zúčastnil se v pražských Letňanech kempu, jehož hlavní hvězdou byl český hokejový útočník Roman Červenka, který mladým hráčům předával své zkušenosti.

Sezónu 2016/2017 strávil v severní Americe, v klubu Monticello/Annandale/Maple Lake, jenž hraje United States High School, Minnesota (USHS-MN). Po roce se ale vrátil zpět do České republiky a během sezóny 2017/2018 prvně nastoupil mezi muže. Stalo se tak v deseti zápasech v barvách pražské Slavie. Za juniory a muže tohoto celku hrál i v sezóně 2018/2019. Štibinger také postupně patřil do výběrů reprezentačních výběrů své vlasti do osmnácti a devatenácti let. (zdroj: www.wikipedia.org)

Takto informuje Wikipedia o našem občanovi Honzovi Štibingrovi, se kterým jsme pro vás připravili rozhovor. Je pozoruhodné, kolik sportovně úspěšných osobností již vyrostlo v TJ Slavia Louňovice.

Kolika sportům ses věnoval a jak jsi přišel k hokeji?

Už od mala nás rodiče nabádali k tomu, abychom s bráchou něco dělali. Jelikož nejbližší sport byl fotbal v Louňovicích, tak jsme začali chodit sem. Zde jsme se seznámili s jednou rodinou, která dávala svoje kluky na hokej, a protože jsme si byli blízcí, tak jsme tam do toho šli s bráchou taky.

K dalšímu sportu jsem se dostal přes svoji učitelku na základní škole v Mukařově, která zakládala florbalový oddíl. Nakonec z těchto sportů jsem se rozhodl jít k hokeji, protože mě nejvíce bavil.

Jak dlouho hraješ hokej a kde jsi s ním začínal?

Tak začali jsme s bráchou v Říčanech ještě na starém zimáku bez střechy, to mi bylo 5 let. Po půl roce přestalo fungovat mražení, a tak Říčany ve spolupráci s Velkými Popovicemi udělaly jeden tým. Bráchu si později vytáhla Slavia a já jsem samozřejmě chtěl taky výš. Šel jsem na zkoušku na jeden turnaj, kde jsem vyhrál nejlepšího střelce turnaje, takže si mě pak nechali.

Na Slavii jsem pak hrál dalších 10 let a mezi moje největší úspěchy patří 2. místo na mistrovství republiky za tyhle léta.

V roce 2016 jsem dostal nabídku, jestli nechci jít na rok do Ameriky studovat na střední školu. Měl jsem štěstí a hrál jsem u toho i hokej. Do poslední chvíle to nebylo jasné, protože si mě mohla vybrat i rodina z Texasu, a tam moc zimáků není.

Další dva roky jsem pak pokračoval ve Slavii, ty byly zlomové a díky nim jsem se rozhodl pro hokej i po střední škole a chtěl zkusit štěstí. Minulou sezónu 2019/2020 jsem se vrátil do USA a pokusil jsem se tam dostat na vysokou školu a hrát hokej za ni. Vypadalo to

slibně, ale do toho přišel všemi oblíbený covid a sezónu nám předběžně ukončili. V červnu jsem se domluvil s organizací Bílí Tygři Liberec na dvouleté spolupráci.

Co byl tvůj největší úspěch a zážitek v hokeji?

Tak bylo hodně zážitků, ale mohlo být více úspěchů... Na Slavii jsme měli jen v 8. třídě mistrovství republiky, ale jinak jsme žádný úspěch neměli.

Největší úspěch jsem tedy zažil v Americe, kde jsme se dostali s týmem na závěrečný turnaj, který se odehrával v NHL aréně Minnesoty Wild. Jako outsideři jsme se probíjeli až do finále, ve kterém jsme bohužel prohráli, ale až ve druhém prodloužení.

Mnoho dalších zážitků jsem zažil i v reprezentaci. Podíval jsem se díky ní na hodně míst jako třeba do Finska, Kanady, Ruska a podobně.

Jak to vidíš v blízkých letech s hokejem?

Chtěl bych se ukázat v extralize, a když se bude hodně dařit, tak se podívat třeba znova do světa, ale nejdříve se musím probíjet do prvních lajn kádru v Liberci a dokázat jim, že na to mám. Jak to bude dál probíhat, to se pak uvidí.

Matěj Štibingr

BĚŽKOVÁNÍ V JEČNIŠTÍCH

Letošní zima nám po delší době nadělila trochu více sněhu, než na co jsme byli zvyklí posledních několik let. Bohužel milovníci sjezdového lyžování jen smutně sledovali zavřené lyžařské areály, takže se neuskutečnily ani pravidelné zájezdy do italských středisek, které jsou mezi Louňováky tak oblíbené. Ani v tuzemsku nebyly vleky na horách v provozu, takže ze zimních radovánek zbyly jen sánky, boby a běžky a pro zdatnější sportovce třeba skialpy.

Naštěstí u nás v Louňovicích byla sněhová nadílka také bohatá, a tak jsme si to mnozí užili bez toho, abychom museli vážit cestu třeba do Jizerek, které byly beztak dost přeplněné. Asi je už pryč doba, kdy se sáňkovalo na Horáku, což pamatují rodiče dnešních dětí, ale prostě časy se mění. Ani v Praze na Petříně asi dříve nevyháněla sáňkující děti policie.

Lidé na běžkách byli letos všude a i v Louňovicích a okolí si přišli opravdu na své. Hodně místních také využívalo zatím nezastavěné pole v Ječništích, kde si vyšlápali pěkné kilometrové kolečko, které posloužilo ke kondičnímu tréninku, aniž by člověk musel cestovat někam dál. Však tam byli k vidění i běžkaři, kteří vyrazili trénovat po práci i za tmy s čelovkou.

Škoda jen, že někteří lidé asi vůbec nic o tomto sportu nevědí, a tak se našli i tací, kteří si v této stopě, která byla evidentně určena jen pro běh na lyžích, vyšli na procházku, čímž ji úplně zničili. Chci věřit, že to nebyl úmysl, ale jen nevědomost. Užít si běhání ve stopě je v našich podmínkách vzhledem k teplejším zimám

čím dál vzácnější, a tak by těch pár dní mohli pěší turisté zkusit využít lesní cesty, které jsou protažené a k vyšlápnutí stopy pro běžky tedy nevhodné. Určitě si může každý najít vhodnou lokalitu pro své vyžití, a tak si vyznavači různých volnočasových aktivit nemusí vzájemně překážet.

Text a foto: Ilona Malinová

JIŘÍ FORMÁNEK-ROZHOVOR

Jiří Formánek zapustil kořeny v Louňovicích před více než čtyřiceti lety. Je jedním z hlavních zakladatelů louňovického tenisu, neboť je spolumasitelem zdejšího tenisového kurtu, o který se vzorně stará, a pravidelně zde organizuje oblíbené turnaje. Několik let působil v obecním zastupitelstvu, je to Louňovák tělem i duší, ale hlavně je výborným závodníkem v automobilové rallye! A na toto téma jsem se rozhodla Jirku dnes vyzpovídat.

Jak ses, Jirko, vlastně dostal k závodění a vůbec k autům?

Asi to mám tak trochu v genech. Můj děda byl odborník přes paliva do automobilových motorů. Táta ve třicátých letech závodil na motorce a v Praze vlastnil autoservis, než mu ho bolševici v osmačtyřicátém sebrali. Doma jsme měli vždycky nějaké auto nebo motorku, a tak jsem k tomu měl blízko už od dětství.

V roce 1972 jsem se vyučil automechanikem a dál studoval večerně automobilovou SPŠ. V té době se tady jezdila rallye Vltava a mými vzory byli Václav Bobek, Zdeněk Halada, Petr Bold a celá řada dalších závodníků. Ta jména dnes už moc nikomu neříkají. U Petra Bolda jsem prodělal závodnickou školu. Ta mi dala základy, ze kterých mohu čerpat dodnes i po téměř padesáti letech závodění.

Kdy se konaly tvoje první závody a jaké to bylo?

Moje první rallye byla v Liberci v roce 1975, ve které jsme skončili v potoce hned na první RZ. Se střídavými úspěchy a neúspěchy jsem závodil do roku 1977.

Byla to pro závodění krásná doba. Předpisy byly poměrně volné, na auto, se kterým jsem jezdil denně do práce, jsem o víkendu nalepil startovní čísla, dal závodní motor a jelo se na závody. Bylo to super, před závody i po nich byla vždy pařba s dobrou partou, no byli jsme mladší.

Další moje závodění začalo v roce 1987 a trvá dodnes. I když jsem to proložil několika lety ježdění v mistrovství republiky v rallyecrossu.

S čím závodíš a jak je to s technikou a úpravami auta pro rallye?

První auto, se kterým jsem se pustil do závodění, byl Trabant 601 (asi to bude i to poslední). Koupil jsem ho tehdy od bráchy a s kamarádem jsme ho hned upravili pro závody. V té době to bylo strašně jednoduché. Do auta se namontoval ochranný rám, člověk se zaregistroval v autoklubu a mohlo se závodit. Tehdy to byl Autoklub Bílá Labuť, kde se scházeli nadšenci motorsportu a který mimochodem ještě existuje.

Pro ty, kteří nevědí, v čem vlastně spočívá rallye?

Rallye se jezdí po normální komunikaci v běžném provozu při dodržování předpisů. V části trati jsou vyčleněny tzv. rychlostní zkoušky (RZ). Tam je měřený čas, který rozhoduje o pořadí v cíli. Tyto RZ se jedou na uzavřené trati s bezpečnostními opatřeními.

To jsme ale odbočili od těch úprav auta. Pravidelně tě totiž vídám, jak kolem nás jezdíš s autem na vleku, které rozhodně sériový vůz do denního provozu nepřipomíná.

Auto pro rallye vždy vychází ze sériového. Aktuálně jezdím v trabantu. Nebudu mluvit o peuegeotech, se kterými jsem jezdil v devadesátých letech. Trabant byl pro začínající jezdce úžasné auto, levné a jednoduché.

Prioritní je vždy při závodění bezpečnost. V základu to znamená kvalitní bezpečnostní rám, sedačky, hasicí přístroje a především při závodech chladnou hlavu. Dále jsou důležité úpravy podvozku pro lepší jízdní vlastnosti a zvýšení výkonu motoru, což je prioritou.

Nikomu nebudu namlouvat, že to hlavní při závodech je umění jezdce. Říká se, že 70 – 80 % úspěchu je technika. Pro někoho z vás je to možná zklamání, ale je to tak. Práce, úpravy a příprava auta je to hlavní, bez toho nejsou výsledky. Pokud by někoho zajímaly podrobnosti, může se podívat na můj web www.trabandrally.cz, kde je popis úprav i jak to funguje v našem týmu.

Motorsport
revue
© Jiří Laštůvka

Jaké jsou tvoje největší úspěchy?

To je těžké, ale pokud to vezmu chronologicky, tak asi Mistr ČR ve třídě do 750 ccm v roce 1988. Potom 1. místo na Rallye Šumava v roce 1991. V éře rallyecrossu 3. místo v mistrovství ČR s Peugeotem 206S16. To bylo super ježdění, lehké auto a 210 HP. Pak bylo několik titulů v Českomoravském poháru v rallye (ČMPR) v nejslabší třídě do 750 ccm.

Ale možná nejvýš hodnotím poslední tři roky. V ČMPR jsme v roce 2018 získali titul ve třídě do 1200 ccm, kde porážíme fiaty, škodovky, wartburgy. V roce 2019 a 2020 se nám podařilo titul pokaždé obhájit. Všechno tohle je už ve třídě historiků a většina těch pánů, co jezdí, jsou také historici jako já.

Co plánuješ v letošní závodní sezóně?

Plány jsou velké, auto mám připravené, otázka je, jak to bude s čínským virem. Taký jsem slíbil už před deseti lety manželce, že nechám závodění. Je ale těžké skončit s koníčkem, který děláte celý život, i když je to čím dál náročnější. Stačí se podívat do občanky...

Po těch třech titulech určitě zvolníme. Slíbil jsem, že kromě svého stálého spolujezdce svezu také někte-

ré kamarády. Také to vypadá, že konečně po čtyřiceti letech přemluvím manželku Aničku, aby se se mnou svezla. Bylo by to poděkování, bez ní a bez její podpory by se takhle náročný koníček nedal dělat, je úžasná.

Co bys řekl na závěr?

Pokud by se někdo chtěl věnovat závodění, ať si to dobře rozmyslí. Stojí to čas, peníze, nervy, ale je to krásný sport plný adrenalinu, zábavy a potkávání nových lidí. Jak řekl Steve McQueen, závodění je život, vše, co se stane předtím nebo potom, je jen čekání. Pro mě to tak je.

Ještě možná poslední věc, jezděte opatrně. Mohu s jistotou říct, že se v normálním provozu bojím víc, než na závodech. Tam přesně vím, co mohu udělat, jsem sám za sebe (i za spolujezdce) odpovědný, jedu na uzavřené trati. To, co se děje nyní na silnicích, je hrůza. I v Louňovicích málokdo jede třicítkou. Kolikrát vidím řidiče s telefonem u ucha, kteří jezdí určitě víc jak 50.

Mějte se všichni krásně a pokud by se chtěl někdo podívat ke mně do dílny na závodního trabanta, tak se ozvěte.

Ilona Malinová

DOPRAVA V OBCI

Povídání s Jiřím Formánkem nás inspirovalo k malé výzvě pro řidiče v naší obci. Budme ohleduplní. Pravdou je, že mnoho z nás na hrázích rybníků mine značku „s třicítkou“, sundá nepatrně nohu z plynu, ale po pár metrech už zase s nohou na plynu pokračuje vyšší rychlostí, než je předepsaná. Snad jen na komunikacích, které ještě neprošly rekonstrukcí, je doprava trochu „klidnější“... Ale to jen do doby, než se komunikace opraví všude.

Vezměme si příklad z Louňovic. Dokud nebyly silnice dokončené, chodilo na obecní úřad mnoho stížností na jejich prašnost. Neuplynul možná ani týden od dokončení a už chodily stížnosti na rychlou jízdu.

V současné době obec intenzivně pracuje na vyřešení majetkových vztahů k pozemkům, po kterých by měly vést chodníky. Bohužel to nejde tak, jak bychom si představovali, a dokud všechny pozemky pod chodníky nebudou v majetku obce, není možné žádat o stavební povolení, přestože projektovou dokumentaci máme hotovou. Budiž nám malou útěchou, že se budování chodníků rozdělí na dvě etapy tak, aby alespoň podél části Kutnohorské bylo možné začít s jejich výstavbou.

Martina Malinová

KRAJEM KAMENÍKŮ NA ŘÍČANSKU I.

Východně od Jevan uprostřed hlubokých lesů stávala obec, původně pastevecká osada Aldašin, o jejímž názvu existují dvě hypotézy. První vychází ze jména jejího zakladatele Udaše (Udajsi), druhá ze spojení dvou německých slov Wald (les) a Asche (popel) – prý podle popelnicových hrobů starého osídlení. Obec byla vypálena za třicetileté války a už nikdy nebyla znovu osídlena.

V roce 1729 však byl na místě starého kostela vystavěn nový, zasvěcený sv. Jiří, za finanční podpory tehdejší majitelky černokosteleckého panství Marie Terezie Savojské z Lichtensteinu. Stal se vyhledávaným poutním místem až do období nástupu komunistického režimu. V interiéru najdeme barokní oltář z roku 1782, mobiliář z konce 19. století, ve věži pak zvon z roku 1611 s českým nápisem o jeho původu a zvon z roku 1718 s obrazem sv. Bartoloměje, který je také dalším patronem, jemuž je kostel zasvěcen.

Geologům a obdivovatelům kamene jistě neujde pozornosti místní hřbitov, bezpochyby jeden z nejmalebnějších, pokud to lze o hřbitově říci, v České republice.

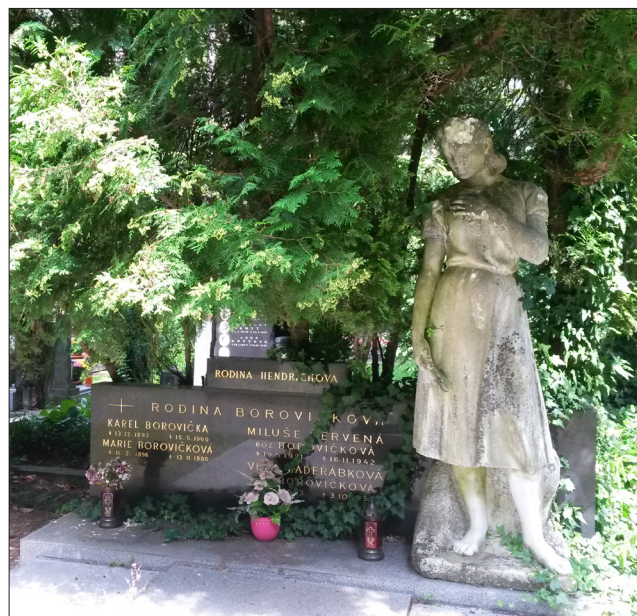
Ačkoli se nacházíme v žulovém kraji, náhrobní kameny jsou vytvořeny z různých druhů hornin. Nejblíže kostelu převládají staré pískovcové náhrobky z 19. a začátku 20. století. Pískovec je buď drobně zrnitý, béžový (např. náhrobek lesmistra v lichtensteinských službách a významného kynologa Karla Adlera a náhrobek Františka Pačese, dlouholetého starosty Jevan) nebo arkózový načervenalý permokarbonský, pravděpodobně z okolí Českého Brodu (hrob K. Vondráčkové, choti hajného knížete Lichtensteina z Jevan). Pískovce se nejlépe opracovávaly do uměleckých tvarů, které v té době zdobily většinu náhrobků. Ze středně zrnitého světlého granitu (amfibol-biotitického granodioritu?) je skromný hrob – v podstatě jen neopracovaný

- biskupa pražského Jana Lebedy (1913 – 1991), který je tu pohřben spolu se svou matkou.

Řada náhrobků je z říčanské žuly, setkáme se i s vahlovickou žulou (amfibol-biotitický granodiorit blatenského typu středočeského plutonického komplexu), a své místo tu mají také náhrobky z tmavých žilných hornin – ze šluknovského „syenitu“ (doleritu), pohorského „syenitu“ (dioritového porfyru), peceradského gabra nebo z různých druhů dioritů a gaber cizí provenience.

Připomeňme, že kameníci měli a mají horniny zařazeny pod tzv. obchodními názvy, které často neodpovídají správnému názvu horniny v pravém petrografickém smyslu. Žuly jsou pro ně všechny světlé intruzivní horniny, zatímco tmavé žilné horniny označují jako „syenity“ a pod tímto názvem si můžeme představit i širokou škálu různých typů dioritů, gaber, porfyrů apod.

Tmavá hornina, pravděpodobně zahraniční leštěné gabro nebo diorit, tvoří hrob rodiny Hendrichovy a Borovičkovy. Vedle desky stojí socha dívky v životní velikosti z bílého (patrně laaského) mramoru se signaturou CERV 1944. Jedná se o dílo sochaře a řezbáře Jana Červa (1905 – 2002), který realizoval mnoho plastik, reliéfů a pamětních desek v Praze a Plzni. Naproti tomuto náhrobku je umístěn jiný, dioritový (pro rodinu Sázavských), který však zaujme spíše než kamenem bronzovou plastikou na něm umístěnou. Ta je totiž dílem akademické sochařky Blaženy Borovičkové – Podpěrové (1894 – 1980), jedné z prvních žákyň sochařské a kamenické školy v Hořicích, která kromě jiného spolupracovala se svým manželem kamenickým mistrem v Čáslavi Karlem Borovičkou. Nabízí se tedy možnost,

že Karel Borovička (1893 – 1969) pochovaný ve výše uvedeném hrobě Hendrichů a Borovičků s Červovou sochou byl právě oním manželem sochařky Borovičkové – Podpěrové.

Aldašínský hřbitov je posledním odpočinkem dalších významných osobností. Stělu z porfyřické vepické žuly (amfibol-biotitický melagranit až křemenný syenit typu Čertovo břemeno) od sochaře a malíře Zdenka Hůly má na svém hrobě dokumentarista a kameraman Jan Špáta (1932 – 2006), hudební skladatel Karel Svoboda (1938 – 2007) má náhrobek z růžového usměrněného granitoidu cizí provenience, stejně tak jako na hrobě jeho rodičů, bratra a dcery Klárky je zelenavá leštěná usměrněná granitoidní hornina dovezená ze zahraničí.

Z archeologického hlediska je Aldašín zachovalou lokalitou, kde v sousedství kostela sv. Jiří byla v roce 2006 odkryta usedlost se zahrazenou stavbou pravoúhlého půdorysu, pravděpodobně hospodářský dvůr, a dalších asi 10 stavení okolo obdélníkové návsi. Byly zde nalezeny části keramiky, které dokládají existenci vesnice už ve 13. století.

Barbora Dudíková Schulmannová, Václav Rybářik

www.ceskehrbitovy.cz

www.cestyapamatky.cz

www.obecjevany.cz

OPRAVA KOSTELA NA ALDAŠÍNĚ RUKAMA LOUŇOVÁKŮ

Kostel sv. Jiří na Aldašíně býval často cílem výletů našeho mládí. Kdo z Louňováků se za mlada alespoň jednou nebyl večer na Aldašíně „bát“? Málokdo ale už možná ví, že se na rekonstrukci kostela před několika lety podíleli naši spoluobčané Petr Caithamel a Štěpán Holoubek. O tom, jak rekonstrukce probíhala, nám napsali krátké povídání.

Celková zchátralost a havarijní stav stropních trámů a krovu si roku 2008 vyžádaly zahájení celkové rekonstrukce. Veškeré této činnosti předcházelo nejprve odsvěcení kostela farářem.

První fázi rekonstrukce jsme provedli my. Bylo potřeba podepřít strop lodi kostela a přitom neporušit původní omítku. Podepřeli jsme strop čerstvými smrkovými kmeny v celé ploše a kostelní loď začala místo kadidla vonět smrková pryskyřice.

Postupovali jsme s největší opatrností a postupně odkrývali části krovu. Jednotlivé narušené a nahnilé části krovu a stropních trámů bylo nutné vyřezat a nahradit novými. Ty části původní konstrukce, které nebyly poškozeny, jsme pouze očistili a napustili přípravkem proti dřevokazným houbám a hmyzu. Většina původního krovu takto mohla být zachována. Nejvíce samozřejmě utrpěly ty části, které byly v kontaktu se zdivem a byly vystaveny vlhkosti. Na dvou místech

konstrukce byl krov propadlý a musel se znovu usadit do správné výšky pomocí heverů.

Při rekonstrukci byly zachovány původní postupy v co největší míře. Větší nasazení mechanizace nebylo vzhledem k historické hodnotě a nedostupnosti objektu možné. Na dobových fotografiích je kostelík ve volném prostoru, v současnosti se ale nachází ve vysokém porostu. Na opravu jsme používali různé výřezy trámů o různých rozměrech. V případě, kdy měl trám na délku 6 metrů a v průřezu 26 x 20 cm, bylo opravdu náročné jej nahoru vyzvednout a správně usadit.

Z finančních prostředků Fondu na údržbu a obnovu stávajících kulturních prvků venkovské krajiny se v roce 2018 podařilo dovést celou rekonstrukci pláště kostela.

Text a foto: Martina a Petr Caithamelovi

KAM NA VÝLET PENČICKÝ OKRUH

Inspirací pro náš tip na výlet do pravidelné rubriky se nám tentokrát stalo předcházející povídání o aldašinském kostele se hřbitovem, které si můžete přečíst výše. Asi mnozí z nás už toto místo se zvláštní atmosférou navštívili, ale teď, když jsme bohatší o informace, které jsme uveřejnili výše, si to možná užijeme ještě více.

Nejjednodušší způsob, jak se na Aldašín podívat, je zahrnout ho do nějakého cyklovýletu. To ti, kteří pravidelně vyrážejí z Louňovic na kole, třeba s partou středečních cyklistů, mají mnohokrát projeté. My se ale nyní pokusíme popsat výlet pro pěší turisty a třeba i pejskaře, kteří ovšem své parťáky nechají při návštěvě hřbitova ukázněně odpočinout před bránou.

Můžeme zvolit několik různých tras, jak se dostat do Jevan, například Voděradskými bučinami po modré značce, na kterou se napojíte na Horní návsi a vydáte se kolem fotbalového hřiště do lesa. Tato značená trasa vede přímo až na Aldašín a je dlouhá asi 8 km. Další varianta je kratší a vede od vodárny na II. hrázi po čer-

vené značce podél rybníků na hráz Jevanského rybníka a dále již po zmíněné modré. Tato cesta je dlouhá cca 6,5 km.

Pro ty nejzdatnější turisty je zde zajímavý, asi 20 km dlouhý okruh, který bychom mohli začít nejlépe opět po červené od vodárny až k bývalému mlýnu u hráze Jevanského rybníka, který dnes využívá Školní lesní podnik jako farmu. Mlýn nám ovšem stojí v cestě k Jevanskému potoku, podél něhož vede naše další plánovaná trasa na naučnou stezku „Penčický okruh“. Musíme proto mlýn obejít zalesněnou strání po jeho pravé straně. Nebudeme tedy po červené a modré značce přecházet hráz, ale vydáme se po nich na opačnou stranu do stráně nad mlýnem, kolem informačního panelu Památník lesa i lesníků. Značky sledujeme jen malý kousek a na první odbočce je opustíme a vydáme se doleva po vrstevnici. Mlýn máme pod sebou a brzy narazíme na značku naučné stezky zelené barvy, která nás kolem množství malebných, mechom obrostlých balvanů, dovede zpět na pohodlnou cestu údolím

Jevanského potoka.

Hned na začátku této cesty stojí alej několika vzrostlých nepůvodních stromů, označených cedulkami s názvy. Sledujeme stále zelenou značku naučné stezky až k malému Pílskému rybníku, od kterého pokračuje další naučná stezka, označená červeně. Tato vede Penčickým údolím podél potoka kolem pamětní desky Ing. Eduarda Průši. Přibližně proti tomuto pomníčku na druhé straně potoka můžeme vidět zbytky bývalé „flokárny“, kde se v druhé polovině 19. století vyráběly dřevěné ševcovské kolíčky „floký“.

V místě, kde musíme přejít silnici od Jevan vedoucí do Černých Voděrad, můžeme vidět chráněný památný „Penčický smrk“ označený cedulkou. My se však vydáme kousek po silnici doprava, tedy na opačnou stranu, než stojí tento strom, a asi po 100 metrech odbočíme ze silnice doleva opět do lesa a pokračujeme až k rybníku Šáchovec, poslednímu z kaskády Jevanských rybníků, která začíná v Louňovicích rybníkem Požár. Zde narazíme na turistickou červenou značku, po které se dáme doleva přes hráz, kde si můžeme na informačním panelu č. 7 naučné stezky přečíst zajímavé informace o této evropsky významné chráněné lokalitě.

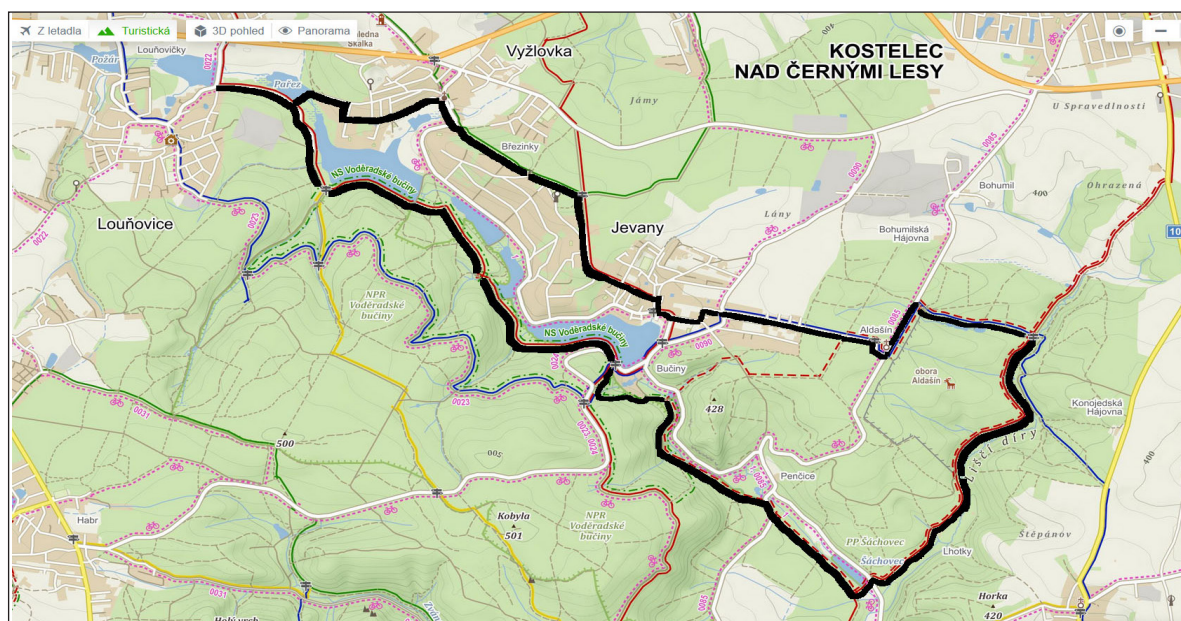
Přejdeme silnici vedoucí do Stříbrné Skalice a pokračujeme po červené značce lesem kolem obory Aldašín, která slouží k chovu černé zvěře, až na rozcestí „Šemrincova lávka“, kde odbočíme doleva na modrou značku, po níž se dostaneme k silnici vedoucí z Kostelce n. Č. l. do Jevan. Po té pak pokračujeme už jen asi 400 metrů až na Aldašínský hřbitov.

Zpátky do Louňovic už trefíme. Můžeme využít značení a vydat se nejdříve po modré do Jevan, dále po červené skrz Jevany, kde se, pokud to situace dovolí, můžeme zastavit na oběd, nebo snad alespoň na občerstvení u výdejního okénka v restauraci Na Statku. Pokračujeme na rozcestí „Nad Jevany“, kde odbočíme doleva na zelenou, která nás dovede k hotelu Praha na Vyžlovku, což je také oblíbená restaurace.

Odtud už asi každý přes hráz rybníka Pařez do Louňovic trefí. Od startu u čistírny odpadních vod na II. hrázi do cíle na stejném místě jsme ušli asi 18 km. Tak ještě připočítáme něco navíc k domovu a tu dvacítku si můžeme odškrtnout. A pokud to bude možné, tak se můžeme odměnit u výdejního okénka některé z našich louňovických restaurací, které si také zaslouží podpořit.

Text a foto: Ilona Malinová

Již druhým rokem prožijeme velikonoční svátky ve zvláštním „lockdownovém“ duchu. Doufejme, že se to do budoucna nestane pravidlem a že se nám do obce vrátí tradiční rozesmáté skupinky koledníků tak, jak je vidíme na přiložených fotografiích z let minulých.

Přejeme vám všem krásné Velikonoce

• • •

Redakce: Martina Malinová, Marie Boudová, Ilona Malinová, Dana Kodejšová, Zdeňka Hlávková, Josef Řehák

Grafická úprava: Ilona Malinová, Martina Malinová. **Jazyková korektura:** Ludmila Svobodová

Vydavatel: obec Louňovice, registrace MK ČR-E 17311

Vytiskla: **Tiskárna Říčany**